Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2181 | 4 PAGINI — 20 BANI | Marți 8 mai 1956

Partidul nostru iubit

ASTAZI cînd partidul nostru iubit, partidul comuniștilor împlinește 35 de ani de existență și luptă, inimile noastre sînt cuprinse de emoție, de bucurie și mîndrie. Ne gîndim cu toții la gloriosul drum de luptă străbătut de partid.

Ani de-a rîndul partidul a purtat lupte neînchipuit de grele împotriva stăpînirii burghezo-moșierești care se ținea cu dinții de „paradisul exploatării". Dar dacă burghezia n-a lăsat la o parte nici o măsură teroristă pentru a-i zdrobi pe comuniști, apoi comuniștii n-au crujat nici o jertfă, nici o zi a vieții lor și nici o picătură de sînge pentru a conduce poporul muncitor la zdrobirea regimului burghezo-moșieresc. A fost în anii de epopee ai ilegalității o luptă pe viață și pe moarte. Comuniștii, pînă la urmă au biruit pentru că cauza lor era cauza întregului popor muncitor ,pentru că ei apărau viața tuturor celor ce muncesc, libertatea patriei, viitorul copiilor ei.

Cercetînd pagini din istoria partidului noi simțim o puternică mîndrie. Sîntem mîndri că pășim sub steagul partidului comuniștilor, sub steagul acelui partid ai cărui fii au mers cu fruntea sus în fața plutoanelor de execuție și au transformat ucigătoarele Doftane în strălucite universități comuniste. Sîntem mîndri că pășim sub steagul partidului care a dat asemenea eroi de neuitat ca Ștefan Gheorghiu, I. C. Frimu, Ilie Pintilie, Pacel Tcacenco, Filimon Sîrbu, Vasile Roaită, Nicolae Cristea, Bela Brainer, Donca Simo, Constantin David și atîția alții. Sîntem mîndri că pășim sub steagul partidului care ne-a condus la doborîrea jugului exploatatorilor și la zilele luminoase ale făuririi socialismului.

De-a lungul anilor, în bătălii grele, poporul nostru muncitor a avut prilejul să-i verifice pe comuniști, principiile și practica lor, cinstea și sinceritatea lor, consecvența lor, capacitatea lor de a-l duce la biruință. In Partidul Muncitoresc Romîn poporul nostru vede pe conducătorul iubit. In steagul roșu al partidului stropit cu sîngele atîtor eroi comuniști și utecişti poporul nostru vede propriul său steag de luptă.

Toate realizările mărețe, toate victoriile de însemnătate istorică dobîndite în construirea vieții noastre noi sînt opera maselor de milioane ale poporului conduse de partid. Forța partidului a constat și constă în legătura lui indisolubilă cu poporul. Iar forța poporului nostru muncitor stă în unirea lui strînsă în jurul partidului.

Munca noastră e rodnică, lupta noastră e victorioasă pentru că ne conduce partidul pentru că în fruntea noastră avem un stat major călit, o forță conducătoare oțelită. Partidul ne dăruie bărbăție și înțelepciune, dorința și hotărîrea neștirbită de a învinge. Partidul ne arată calea, ne învață să înfruntăm și să învingem greutățile, ne dezvăluie minunatele orizonturi ce se deschid pe drumul spre societatea socialistă.

Partidul dă un conținut nou tinereții noastre, ne insuflă vitejia și eroismul, înaltele calități morale ale comuniștilor.

Cît de mult, cît de puternic simțim noi, tinerii, mereu și mereu grija și dragostea părintească a partidului. Dragostea și grija pentru tînăra generație — viitorul lumii — este caracteristică partidului clasei muncitoare, partidul viitorului, al inovatorilor. Din grija partidului pentru tineret, din încrederea partidului în forțele tinerei generații s-a născut în anii avîntului revoluționar de după primul război mondial Uniunea Tineretului Comunist. Strîngînd elementele cele mai înaintate ale tineretului muncitoresc și țărănesc sub stindardul partidului, U.T.C. a pus la temelia muncii sale principiul conducerii de către partid, a sorbit neîncetat din bogata experiență de luptă a partidului înarmîndu-se astfel cu o înaltă principialitate de clasă și o înflăcărată combativitate revoluționară.

Tineretul nostru muncitor și organizația sa revoluționară U.T.M. — continuatoarea tradițiilor U.T.C. — iubește fierbinte partidul, și-l urmează fără șovăială.

Nemărginită este încrederea și dragostea pe care tineretul nostru o nutrește față de partid pentru că știe că partidul îi croiește și-i luminează drumul just, îl conduce la făurirea unei lumi de pace, belșug și lumină, pentru că partidul i-a deschis larg căile spre realizarea tuturor visurilor, spre bucuriile creației. Nemărginită este dragostea și încrederea pe care tineretul nostru o nutrește față de partid pentru că partidul încurajează și dezvoltă inițiativa creatoare a tinerilor, pentru că partidul educă tineretul în spiritul înaltei morale comuniste.

Conducerea de către partid e izvorul forței Uniunii Tineretului Muncitor, izvorul tăriei și succeselor întregului nostru tineret. In șarja rapidă a tînărului oțelar, în turațiile rapide ale mașinii tînărului strungar, în munca harnică a tînărului colectivist prind viață învățăturile partidului, se făuresc roadele acestei învățături, produse mai multe, mai bune, mai ieftine, vestitoare ale belșugului. Conduși de partid ne simțim puternici, de neînfrînt cu pasul mai sigur și gîndul mai îndrăzneț. In lupta condusă de partid stă chezășia împlinirii visurilor noastre dragi, chezășia înfloririi vieții noastre tinere, chezășia viitorului nostru socialist.

Intemeindu-și politica pe atotbiruitoarea învățătură marxist-leninistă, studiind cu cea mai mare grijă experiența P.C.U.S., însușindu-și experiența partidelor comuniste și muncitorești care conduc opera de făurire a socialismului în țările de democrație populară, experiența întregii mișcări muncitorești internaționale, partidul ne călăuzește spre noi lupte și victorii. Insuflețit de realizările dobîndite în primul plan cincinal pe tărîmul construirii noii societăți, poporul nostru pășește cu încredere spre noi succese care vor face patria noastră mai puternică, viața noastră mai bogată. Conduși și îndrumați de partid oamenii muncii luptă cu elan pentru înfăptuirea hotărîrilor Congresului al II-lea al partidului.

Poporul nostru muncitor salută cea de a 35-a aniversare a partidului muncind cu însuflețire pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor ce decurg din cel de al doilea plan cincinal.

La aniversarea partidului iubit, tinerii din țara noastră fac legămînt că vor urma fără preget partidul, că vor întări necontenit și vor duce spre noi realizări detașamentul lor de frunte, Uniunea Tineretului Muncitor, ajutor credincios și rezervă nesecată de cadre a P.M.R. Ei fac legămînt că nu vor da înapoi nici un pas în fața greutăților, fie ele oricît de mari, că vor ști să-și dăruiască tot clocotul tinereții cauzei nobile a comunismului, cauzei fericirii poporului muncitor.

„Scînteia tineretului"

35 de ani de la întemeierea Partidului Comunist din Romînia

Numeroase adunări festive în cinstea glorioasei aniversări

Luni după amiază a avut loc, în sala de festivități a Palatului Administrativ C.F.R., adunarea activului Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor și al Comitetelor regional și orășenesc U.T.M. București, închinată sărbătoririi a 35 de ani de la înființarea Partidului Comunist din Romînia.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de tovarășul Cornel Fulger, prim secretar al C. C. al U.T.M.

A luat apoi cuvîntul tovarășul N. Ceaușescu, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R. secretar al C.C. al P.M.R.

Vorbitorul a arătat că, de la înființarea sa, partidul a dat o deosebită atenție muncii în rîndurile tineretului, apărării intereselor tineretului din patria noastră. In 1924 a luat ființă sub conducerea partidului, Uniunea Tineretului Comunist. U.T.C.-ul a fost, în tot timpul activității sale, un sprijin puternic al partidului în munca în rîndurile tineretului. U.T.C.-ul a organizat nenumărate acțiuni și lupte ale tineretului, care au dus la antrenarea a mii și mii de tineri muncitori, țărani muncitori, intelectuali, soldați, la luptă pentru apărarea intereselor lor, la luptă politică alături de Partidul Comunist, sub conducerea acestuia.

Tov. N. Ceaușescu a relevat numeroasele jertfe pe care eroicii utecişti le-au adus în anii de teroare burghezo-moșierească. U.T.C.-ul a luat parte activă la înfăptuirea actului istoric de la 23 August la insurecția armată condusă de partid, iar apoi, răspunzînd chemării partidului, numeroși membri ai U.T.C. au luptat cu arma în mînă pentru zdrobirea hitlerismului. Jertfele aduse de tinerii comuniști în lupta pentru eliberarea patriei noastre, pentru zdrobirea fascismului, vor rămîne de neuitat în inimile tuturor tinerilor din țara noastră. Ele constituie o mîndrie a organizației noastre de tineret, continuatoarea luptei eroice a U.T.C.-ului.

Infăptuirea unității clasei muncitoare, crearea Partidului Muncitoresc Romîn — a spus în continuare tov. N. Ceaușescu — a creat condiții noi pentru munca tineretului, pentru înfăptuirea unei organizații unice de tineret. Crearea U.T.M.-ului a dat posibilitatea desfășurării unei largi munci de organizare și mobilizare a tineretului la luptă pentru construirea socialismului în patria noastră.

Sub conducerea partidului utemiștii luptă cu succes pentru îndeplinirea sarcinilor ce le stau în față în industrie, în agricultură, în școli și facultăți. Astăzi peste 360.000 tineri sînt antrenați în întrecerea socialistă.

Tov. N. Ceaușescu a subliniat de asemenea sarcinile importante ale U.T.M.-ului în mobilizarea tineretului pentru traducerea în viață a hotărîrilor celui de al II-lea Congres al P.M.R.

U.T.M.-ul trebuie să sărbătorească cea de a 35-a aniversare a partidului luîndu-și angajamentul de a ridica la un nivel superior activitatea de organizare și educare comunistă a tineretului, ca acesta să întărească disciplina în muncă, să-și ridice neîncetat calificarea și să-și însușească cele mai noi progrese ale științei și tehnicii.

Cuvîntarea tov. N. Ceaușescu a fost călduros aplaudată.

La sfîrșit, participanții au intonat în cor „Internaționala".

★

In întîmpinarea zilei de 8 mai — cea de a 35-a aniversare a partidului nostru — au avut loc în întreaga țară întîlniri între vechi membrii de partid și oameni ai muncii, adunări festive, conferințe în cadrul cărora au fost evocate fapte pline de glorie din istoria partidului, pilde de eroism și abnegație ale comuniștilor cei mai buni fii ai poporului nostru.

După terminarea primului schimb, numeroși muncitori de la uzinele „Republica" s-au întîlnit la colțul roșu al uzinelor, cu directorul general al uzinelor, tov. Gh. Pietroiu, vechi membru de partid, care le-a vorbit despre trecutul de luptă al muncitorilor petroliști. Partidul comunist din Romînia, — a spus el, — a condus permanent lupta muncitorilor petroliști pentru cucerirea pozițiilor politice și economice, pentru obținerea unor condiții mai bune de viață.

Partidul Comunist din Romînia, a fost necontenit conducătorul devotat al clasei muncitoare, singurul partid care a luptat consecvent în fruntea maselor muncitoare, împotriva exploatării capitaliste și asupririi naționale, împotriva fascismului și a războiului imperialist.

Astăzi, a spus în continuare vorbitorul — poporul nostru muncitor, sub conducerea partidului, își făurește o viață nouă, socialistă. Indeplinind hotărîrile celui de al II-lea Congres al P.M.R. cu privire la dezvoltarea și pe mai departe cu precădere a industriei grele, muncitorii uzinelor „Republica" luptă cu succes pentru mărirea producției și productivității muncii, contribuind astfel la ridicarea bunăstării întregului popor.

Intîlniri asemănătoare au avut loc și la Atelierele Centrale I.T.B. din Capitală unde maistrul lăcătuș Gh. Brîncoveanu la sectorul 5 vagoane, controlorul tehnic Marin Mihai, la sectorul 3 electric și strungarul Dumitru Savu au vorbit despre lupta clasei muncitoare din țara noastră, sub conducerea partidului, împotriva exploatării capitaliste, pentru pace și socialism.

La șantierele navale maritime din Constanța, comunistul Dumitru Dumitriu, a evocat aspecte din lupta dusă ani de-a rîndul sub conducerea Partidului Comunist din Romînia de muncitorii și marinarii din portul Constanța împotriva șomajului și foametei, pentru libertate și dreptate socială.

La Iași, comunistul Constantin Costea, a vorbit elevilor grupului școlar sanitar din localitate despre lupta grea, plină de sacrificii dusă de comuniști, în anii grei ai ilegalității.

In Capitală la adunarea festivă consacrată celei de a 35-a aniversări a partidului, care a avut loc la uzinele „23 August", a vorbit tov. Cornel Lazăr, secretar al comitetului de partid. Adunări festive au avut loc de asemenea la Complexul C.F.R. „Grivița Roșie" unde a vorbit tov. Vasile Popescu, prim secretar al comitetului raional „Grivița Roșie" al P.M.R., la uzinele „Boleslaw Bierut" și la alte întreprinderi și instituții.

In cadrul conferințelor organizate cu acest prilej, luni seara tov. Șt. Cruceru, secretar al Comitetului orășenesc București al P.M.R., a vorbit în sala Bibliotecii Centrale Universitare despre „Partidul Muncitoresc Romîn, organizatorul și conducătorul poporului în lupta pentru construirea socialismului".

Conferința a fost urmărită cu viu interes de numeroși oameni ai muncii.

In prezența unui mare număr de oameni de știință și cultură. din orașul Galați tov. Nicolae Moraru, a conferențiat în sala de festivități a Institutului tehnic, despre „Sărbătorirea a 35 de ani de la înființarea Partidului Comunist din Romînia".

Adunări asemănătoare consacrate aniversării partidului au avut loc în centrele raionale din regiunea București.

(Agerpres).

Brigada tractoristelor și-a depășit planul

CONSTANȚA (de la corespondentul nostru). — Se auzise în brigadă că tractoristul utemist Ion Cruceanu din brigada a 5-a de tineret a realizat cinci planuri ale decadei și că ar fi încheiat două planuri ale campaniei de primăvară.

— Ce facem fetelor?

După o scurtă consfătuire, tractoristele au răspuns la întrebarea utemistului Petre Bobe, șeful brigăzii, printr-un angajament:

— Vom folosi fiecare oră bună de lucru. De bună seamă că realizările noastre vor spori simțitor. Toate fetele erau hotărîte ca în a treia decadă să-și îndeplinească planul pe campanie. Și într-adevăr după zece zile de muncă încordată au raportat stațiunii:

„Brigada utemistă de fete a realizat 1108 hantri în loc de 987 cît avea planificat pe întreaga campanie. Utemistele Aurelia Țicu și Maria Tincu și-au depășit planul cu 2 și respectiv 20 hantri".

Acum brigada condusă de Petre Bobe se află printre cele 10 brigăzi din S.M.T. Chirnogeni (din totalul de 13) care și-au depășit planul campaniei de primăvară.

Noutăți din industria chimică

Intermediari pentru industria coloranților

La fabrica de mase plastice nr. 3, cu ajutorul unor noi instalații se dublează capacitatea de producție a utilajului. Aci se obține anhidrida ftanică, produs ce intră în procesul de fabricație a unor mase plastice și coloranți.

Noi obiecte din aminoplast

Aminoplastul — o materie plastică cu întrebuințări practice și multiple calități — este produs pe o scară din ce în ce mai mare în țara noastră. Zeci și zeci de noi obiecte de consum popular se fabrică acum din această materie plastică produsă pe bază de gaz metan. De curînd, Combinatul chimic nr. 1 a produs o nouă serie de obiecte: savoniere cu capac, truse de țesut, solnițe cu două părți și suport, bomboniere, casete, salatiere, dopuri și altele.

Obiectele, frumos colorate și de o bună execuție, fac parte dintr-o serie de obiecte de larg cosum ce se vor produce de către fabricile industriei noastre chimice.

S. 153 — la Slănic !...

O nouă mașină, de un ridicat randament, a fost experimentată pentru prima oară la salina Slănic. Este vorba de S. 153 — o mașină de încărcat sare din abataj. Pînă acum aceste operații se făceau manual cu o scăzută productivitate.

Problema măririi considerabile a producției în minele de sare stă în atenția muncitorilor și tehnicienilor noștri. O altă măsură pe această linie este și punerea în funcțiune a celui de al doilea puț de extracție la salina Slănic. Și aceasta nu este încă totul. Zilele acestea începe forajul la noul șantier de exploatare al sării prin sonde de la gura Slănicului.

— Așa, așa.., zi mai !

— „O luna, luna tu"

REUNIUNE STUDENȚEASCĂ

Studenții Institutului tehnic din Galați au organizat o reuniune tovărășească. Cine știe, poate este ultima pentru o lungă perioadă de timp. Primăvara te îndeamnă la cîntec și veselie dar în curînd începe sesiunea de examene. Și, oricît de ademenitoare va apare o serată studențească, o plimbare sub frunzișul proaspăt al teilor și castanilor din parc, cu ghitara și acordeonul, gîndul la colocviilor ce te așteaptă îți va permite cel mult să stai pe o bancă... și să înveți.

Sîmbătă după masă, echipa artistică s-a urcat pe scenă pentru o repetiție generală. Costumele cele mai bune, rochiile cele mai frumoase au fost scoase din dulap și călcate.

Programul artistic a fost destul de scurt. Studenții erau grăbiți așteptînd partea cea mai plăcută: dansul. In cor am recunoscut printre studenții fruntași la învățătură pe Ene Nicolae, Ion Magdalena, Rogoza Aurelia și alții. Băieții au stîrnit entuziasmul tuturor jucînd dansurile ardelenești. Reuniunea studențească a continuat pînă seara tîrziu. Orchestra condusă de studentul Popescu Cornel a încîntat perechile de dansatori cu melodiile cele mai iubite.

— Atenție la dirijor..

Și-a invitat colega la dans

Urmînd exemplul mecanizatorilor de la Chirnogeni

Tractoriștii din brigada a 8-a de la S.M.T.-Orăștie, s-au adunat ciorchine în jurul tînărului Ivan Udrea, pontatorul alimentator al brigăzii. Fiecare aștepta cu nerăbdare să-și termine pontatorul socotelile, ca să afle dacă brigada și-a realizat planul pe ziua aceea.

— Brigada și-a îndeplinit planul pe ziua de azi. Aurel Oniga și Gheorghe Marcu și-au îndeplinit și depășit normele. De asemenea Ion Lugojan și Petru Albu și-au realizat normele. Ion Doț și Iuliu Chintoveanu stau mai prost, au făcut fiecare numai cîte 2 hectare de arătură normală —a încheiat pontatorul, bilanțul scurt al primei zile de lucru a brigăzii a 8-a, în campania de primăvară.

Aurel Oniga, responsabilul grupei U.T.M., a ascultat cu luare aminte cele spuse de pontator. Apoi s-a adresat cu amărăciune-n glas celor doi care nu-și realizaseră normele.

— Din prima zi am început prost. Dacă vor merge astfel treburile pierdem întrecerea.

— Lasă Oniga, că brigada noastră n-are să piardă întrecerea așa cu una cu două. De altfel planul pe brigadă l-am îndeplinit — caută să-l liniștească Nicolae Cristea, șeful brigăzii.

★

Au sosit ziarele. Privirea sfredelitoare a lui Aurel Oniga a fost atrasă de un titlu de pe prima pagină a ziarului „Scînteia tineretului", scris cu litere mari. „Nici un tînăr tractorist sub plan". A citit în grabă articolul apoi a chemat băieții care tocmai se pregăteau să plece la masă.

— Să vă citesc ceva foarte important pentru noi — le-a spus Oniga, apoi, a început să citească cu glas tare. Tractoriștii ascultau cu atenție.

— Ei ce-i de făcut, ne lăsăm mai prejos față de cei de la Chirnogeni? i-a întrebat Oniga după ce a terminat de citit.

Tractoriștii tăceau cu toții încurcați. Cristea era tulburat.

— Am fost pe un drum greșit. Vă spun că am fost, pentru că începînd de mîine vom apuca altul. De ce în brigada noastră aplică metoda graficului orar numai Oniga și Marcu? De ce nu-și îngrijește fiecare tractorul așa cum trebuie? Oare noi am făcut destul în privința aceasta, tovarășe Oniga — eu ca șef de brigadă și tu ca responsabil al grupei U.T.M.? Am fost bucuros că brigada își face planul. Este adevărat că tu ai pomenit odată despre asta dar, eu am căutat să te liniștesc. Au dreptate cei de la Chirnogeni. Fiecare tractorist trebuie să-și îndeplinească planul — spuse Nicolae Cristea cu hotărîre-n glas.

Mecanizatorii au făcut un scurt plan de acțiune. Oniga și Marcu s-au angajat să ajute pe Doț și Chintoveanu să aplice metoda graficului orar. Incă din seara aceea Oniga și Marcu le-au arătat celorlalți cum își îngrijesc și pregătesc ei tractoarele pentru a doua zi. Apoi i-a îndemnat să facă și ei la fel. Responsabilul brigăzii a discutat cu brigadierul gospodăriei colective din Sîntandrei-Hunedoara (unde muncește brigada a 8-a) și a stabilit să se înțeleagă întotdeauna de cu seară asupra locului pe care-l vor avea de însămînțat tractoriștii a doua zi.

Timpul a început să fie folosit cu mai multă pricepere.

Au trecut cîteva zile. Tractoriștii așteptau cu aceeași nerăbdare să termine pontatorul socotelile pe ultima decadă. Nicolae Cristea îl zorea mereu. Fiecare aștepta să audă cifrele bilanțului făcut de pontator. Spre nedumerirea lor însă, raportul a început altfel ca de obicei. Ivan Udrea și-a dres glasul, apoi a spus:

— Eu vă felicit din toată inima, tovarăși, apoi le-a strîns mîna pe rînd.

Numai după aceea s-a dat cuvînt cifrelor. Ele arătau că cele 426 de hectare de arătură normală care trebuiau executate pînă la data de 6 mai au fost realizate cu 15 zile înainte de termen. Brigada și-a depășit planul cu 71 de hectare arătură normală.

Fiecare tractorist și-a depășit planul cu 5 pînă la 30 la sută.

Tractoriștii din brigada a 8-a au răspuns prin fapte angajamentelor mecanizatorilor de la Chirnogeni.

ANA CARANFIL

—○◇○—

Zi de tîrg

IAȘI (de la corespondentul nostru).

E duminică.

Orașul freamătă la fel ca și în celelalte zile, dar se vede din mersul liniștit, din atitudinea fiecăruia, că este o zi de odihnă.

E una din primele duminici ale primăverii. In inima orașului, se aude zvon de glasuri, muzică de fanfară.

In piața „Halei" are loc în această zi „Tîrgul primăverii". Este o veche tradiție ca în bătrînul Iași în fiecare an, în primele zile ale primăverii să se întîlnească oamenii muncii de la orașe și sate, să-și schimbe produsele muncii lor.

Pe bariera orașului au intrat în zorii zilei căruțele încărcate cu bucate ale lui Vasile Ștefănache și Ion Moise din Erbiceni, raionul Tg. Frumos. Ajunși în tîrg se despărțiră. Vasile Ștefănache și-a luat sacul cu făină și a intrat în hală. Aici a găsit și pe alții. Unii veniseră de cu seară iar alții sosiseră acum dimineața. Fiecare a adus diferite produse pentru vînzare: făină, ouă, păsări, covoare, miei, etc. Utemistul Gheorghe Pavel, din Movileni, raionul Vlădeni, a vîndut mai repede produsele. Impreună cu sora sa Anica Pavel au dat cele cîteva sute de ouă cu 0,45 lei, iar brînza cu 2 lei mai ieftin decît ceilalți. Apoi au plecat să-și cumpere și ei ceva. In drum s-au abătut și pe la baraca în care erau desfăcute produse ale cooperativelor meșteșugărești. Alături, 5 țărani muncitori din comuna Podul Iloaiei discutau cu aprindere în jurul a două pluguri.

— Ei, ce ziceți, le alegem? Hai, frate, nu te lăsa așa greu. Punem cu toții banii și le cumpărăm pe amîndouă. Apoi ne-om rîndui la arat.

Tot de aici Gheorghe Pavel și-a luat o pereche de bocanci și i-a pus în coș alături de stămburile cumpărate de Anica. A ascultat din treacăt tocmeala dintre doi țărani muncitori care nu se înțelegeau la prețul unei pieliceie brumării de miel, la felul cum unul își lăuda covoarele, altul mierea de albine și nucile apoi se opri cu Anica la un chioșc cu dulciuri.

Mai tîrziu se îndreptă spre parcul de distracții, special amenajat în cadrul „Tîrgului primăverii". E de la sine înțeles că Gheorghe Pavel nu rezistă insistențelor Anicăi:

— Hai să vedem și noi muzeul cu animale și pe urmă să ne dăm în lanțuri. Odată pe an este „Tîrgul primăverii" !...

Despre pasiune și curiozitate

de Mihai Novicov

Se împlinesc 35 de ani de la înființarea Partidului Comunist din Romînia. 35 de ani de lupte grele și victorii istorice! Glorioasa aniversare ne îndeamnă pe toți să valorificăm zi de zi experiența înaintașilor. Tinerii mai ales — pentru care anii ilegalității au devenit dejaistorie — sînt dornici să cunoască cît mai mult din ceea ce n-au apucat să vadă. Pentru acești tineri au fost scrise rîndurile de mai jos.

Cînd vrei îisa caracterizezi personalitatea cuiva de obicei începi prin a-l arăta profesiunea. Spui: „cutare este inginer", sau: „prietenul meu este agronom", sau „soția lui X este învățătoare". După cum se vede verbul e folosit la timpul prezent. Altfel se întîmplă, însă, dacă e vorba de un tînăr. In acest caz ești nevoit să folosești timpul viitor: „fiul lui X va fi inginer". „cutare student va fi agronom", „nepoata lui Y va fi învățătoare" etc.

Principala trăsătură deosebită a vîrstei tineretului rezidă, după cît se vede, în aceea că pentru tineri viața e „la timpul viitor". De aici — pasiunea și curiozitatea. Tinerii lipsiți de aceste două calități, aproape că pierd contururile individuale, devin niște umbre, pe lîngă care adesea treci fără să le observi.

Cu atît mai dureros e să constați că în rîndurile unor tineri. ale tineretului studios, de pildă, a devenit parcă mai frecventă figura „blazatului", a omului „plictisit", dezinteresat de viață, pătruns de conștiința propriei superiorități „intelectuale" (!) și manifestînd un suveran dispreț față de munca obștească, învățătură, viața politică, literară, artistică.

De unde și cum a pătruns „dihania" asta în rîndurile tineretului? Iată o chestiune care merită atenție. Unii spun că de vină sînt unele organizații utemiste, pentru că nu știu să facă viața de organizație interesantă. Cred că nu e cazul să ne ascundem slăbiciunile: în viața U.T.M.-ului sînt într-adevăr neajunsuri. In special impresionează neplăcut caracterul birocratic în care este „organizată" și „îndrumată" cîteodată activitatea unor organizații U. T. M., sistemul blestemat de a ține ședințe după „tipic", de a împărți sarcini și a face rapoarte după niște scheme stabilite odată pentru totdeauna.

Dar în primul rînd asemenea slăbiciuni nu sînt generale, cele mai bune organizații U. T. M., mai ales atunci cînd știu să folosească în mod real și nu formal sprijinul organizațiilor de partid, luptă cu succes împotriva unor asemenea practici dăunătoare. In al doilea rînd, pînă și în asemenea organizații „adormite", oare slăbiciunile justifică pasivitatea? De ce „dezamăgiții" noștri nu manifestă interes în lupta pentru combaterea și înlăturarea slăbiciunilor? Nu este greu de observat că în toată povestea asta există o doză de ipocrizie. Dacă într-adevăr te dezgustă modul schematic, monoton și stereotip în care biroul unei organizații U. T. M. conduce activitatea organizației, dar dacă, în același timp, îți este dragă organizația, dacă ești convins că U.T.M.-ul trebuie să aducă un aport însemnat în lupta generală a poporului pentru construirea socialismului, dacă vrei ca acest aport să fie cît mai mare, cum poți să rămîi pasiv, cum poți să-ți reduci atitudinea ta așa zis „critică" la strîmbături disprețuitoare și considerațiuni vagi cu privire la numărul prea mare al ședințelor plicticoase? Și apoi dacă pasiunea și curiozitatea tineretului nu se manifestă în organizație, atunci unde se manifestă? In facultate? Cam rar. Blazații noștri sînt de obicei „plictisiți" și de facultate (e drept, după „teoriile" lor, mai totdeauna de vină sînt profesorii), iar atunci cînd se „interesează", într-un fel, de studiu, interesul e de obicei foarte îngust, reducîndu-se la o seacă informare de „specialitate", fără nici o legătură cu viața, munca și lupta poporului.

De bună seamă totuși principalii vinovați nu-s nici U.T.M.-ul și nici profesorii. De bună seamă ceva nu e în regulă în concepția asupra vieții a acestor tineri, în modul lor de a gîndi, de a simți, de a privi lumea. Intr-un cuvînt se pare că acești tineri greșesc, iar dacă greșesc trebuie ajutați să-și înțeleagă greșeala și s-o îndrepte.

In legătură cu aceasta mi-aduc aminte de o întîmplare petrecută mai de mult, dacă nu mă înșel în primăvara anului 1932... Da, tot în luna mai era. La Iași. Ne întorseserăm tocmai din vacanța de paști... Inainte de vacanță însă, reușisem să scoatem primul număr al ziarului „Drumul studențesc" — organ al studențimii progresiste. Era o gazetă mică, de două pagini, dar vie, plină de probleme „arzătoare". Izbutisem să tipărim ziarul și să vindem tot tirajul înainte ca siguranța să prindă de veste. Drept răzbunare în timpul vacanței de paște fuseseră arestați un număr de studenți cunoscuți de poliție ca comuniști sau simpatizanți ai partidului. Asta i-a cam speriat pe ceilalți. Se apropiau examenele, și, mă rog, îi convenea cuiva perspectiva să petreacă sesiunea tocmai la Galata, sau la închisoarea militară de la Copou? Unul cîte unul, simpatizanții și chiar unii uteciști au început să cam evite ședințele, întîlnirile de control, împrăștierile de manifeste. Pretextul era mereu același — examenele. „De ce să pierdem timpul tocmai acuma?... să dăm examenele, iar apoi..." Trebuie să recunosc că noi, cei cîțiva care aveam într-un fel „răspunderea" conducerii, ne-am lăsat convinși destul de ușor. Mai mult: ne-am făcut interpreți ai acestui punct de vedere în fața tovarășilor din partid cu care țineam legătura:

— Nu se poate face nimic... examenele.

Dar tocmai tovarășii de la partid ne-au ajutat să vedem lucrurile altfel. Nu era vorba de examene, ci de frică. Da! In sufletele oamenilor se cuibărise frica și trebuia scoasă de acolo cît mai repede, înainte de a face pui.

— Faceți o excursie, să zicem la Breaza, într-o duminică. Oamenii vor veni la excursie de plăcere, iar acolo îi veți lămuri...

Zis și făcut. La excursie însă ne așteptau alte surprize. Noi am fi vrut să folosim prilejul pentru a ne descărca năduful, pentru a ne „răzbuna" într-un fel pe cei din cauza cărora se rataseră în zilele din urmă atîtea „însărcinări", într-un cuvînt ca să tragem colegilor noștri o asemenea „prelucrare" încît s-o „pomenească" toată viața.

Dar tovarășii de la partid erau de altă părere.

— Nu-i nevoie. Uite, au venit doi tovarăși cu noi, o să vorbească unul despre planul cincinal în 4 ani, iar celălalt despre perspectivele revoluției chineze.

Cine erau cei doi tovarăși nu știam și nici n-am aflat vreodată, dar au vorbit cu atîta pasiune, au știut să stîrnească prin spusa lor atîta curiozitate, încît imaginea lumii răscolite de nebănuite energii revoluționare parcă s-a așezat aievea în fața noastră. Printre copacii tineri și zvelți cu frunze fragede, ce se unduiau murmurînd în bătaia vîntului parcă deslușeam siluetele eroicilor ostași ai armatei populare chineze, iar norii albi și pufoși, ce pluteau pe cer, parcă nu mai erau nori, ci clăbucii de fum suflați de coșurile uriașe ale Magnitogorscului.

Nici nu ne-am dat seama cum discuția a alunecat în spre treburile noastre. Repede s-a hotărît ce e de făcut pentru intensificarea agitației revoluționare în facultăți, s-au strîns niște bani pentru cei închiși, s-au stabilit ședințele strict necesare... Iar în săptămînile următoare în ciuda examenelor (pe care majoritatea le-au dat destul de bine), toate însărcinările primite de către studenții comuniști au fost duse la îndeplinire...

Am evocat această întîmplare pentru a sublinia cu cîtă atenție și perseverență organizațiile de partid în ilegalitate se îngrijeau de lărgirea continuă a orizontului revoluționar al uteciștilor. Comuniștii mai „bătrîni" nu lăsau niciodată pe cei tineri să alunece pe panta unei munci înguste, practiciste. Cu prilejul diferitelor dări de seamă pe care le făceam în fața tovarășilor de partid niciodată n-am fost lăsați să vorbim doar de „împrăștieri", „ședințe" etc., ci întotdeauna am fost întrebați: ce citesc tinerii? cîte grupuri ați organizat pentru lectura și comentarea ziarelor? cîte „masovci" ați făcut? „Masovciile" acestea în special erau așteptate cu nerăbdare. Erau niște forme de muncă culturală potrivite muncii ilegale. In camere strîmte, cîteodată cu totul neîncălzite iarna se adunau 25-30 de tineri și cineva venea să le vorbească despre vreo aniversare sau un eveniment important. Cîte nopți albe n-am petrecut prelucrînd rezoluțiile Congresului al V-lea! Cîte idei noi și cîte forme noi de muncă nu s-au născut în atmosfera încărcată de fum de tutun și discuții aprinse! Totodată însă tovarășii din partid nu ne lăsau nici să evadăm în sfera speculațiilor abstracte. Cînd cîte un tovarăș prea „intelectual" se mărginea să-și etaleze erudiția cu privire la cutare sau cutare problemă „pur teoretică", fără să dovedească un interes cel puțin egal pentru munca revoluționară de zi cu zi în mijlocul maselor, tovarășii din partid îl aduceau de regulă la realitate, criticînd aspru pretențiile unora de a fi „buni" doar pentru studiu.

Toate acestea se petreceau de mult, cu 25 de ani în urmă, dar cît de actual pare a fi și astăzi tîlcul unor asemenea întîmplări. Atunci, în luna mai a anului 1932, în sufletele unor uteciști pătrunsese frica. Iar noi credeam că e vorba doar de examene. De fapt se întîmpla ceva mai grav: se ivise pericolul ca unii tovarăși să piardă perspectiva revoluționară, să se rupă de viață. Tovarășii de la partid ne-au ajutat însă să trezim în cei ce ezitau pasiunea și curiozitatea revoluționară. Oare nu în spiritul acesta ar trebui scuturați și „blazații noștri"? oare nu cumva și ei, deși sînt adesea utemiști, perspectiva revoluționară s-a cam încețoșat?

Cîteodată auzi asemenea vorbe: da, vouă vă era ușor, lupta ilegală era prin natura ei romantică, de aceea era simplu să înflăcărezi tineretul... E așa și nu e așa... Lupta ilegală avea de bună seamă romantismul ei, așa după cum e romantică orice luptă pentru un ideal înalt, care presupune avînt, abnegație, jertfire de sine... Dar să nu se creadă că lupta ilegală constă doar din întîmplări „unice", spectaculoase... Tovarășii care cred așa se înșeală... Lupta ilegală avea din plin și, cum s-ar zice, „proza" ei. Cîteodată, săptămîni și luni în șir trebuiai să împrăștii manifeste pe aceleași străzi, să încerci să intri în vorbă cu aceiași oameni, cîteodată *luni în șir* fără să poți culege imediat nici un rezultat. Sau, să vă gîndiți la munca „tehnică", la eroica și anonima muncă tehnică, la tovarășii care luni și ani de zile nu făceau altceva decît să transporte materiale ilegale, să le ferească de ochii iscoditori ai siguranței, să le mute dintr-un loc în altul...

Și să nu credeți că timpurile de atunci n-aveau și ele „blazații" lor. Să nu credeți că nu se găseau și printre noi atunci unii, care încetul cu încetul „se plictiseau", iar apoi porneau să facă tot felul de teorii despre „scăderea" valului revoluționar, despre deșertăciunea luptei, despre inegalitatea forțelor, despre „talentele" și „capacitățile" lor care se irosesc în munca „măruntă" în timp ce ei ar fi putut crea nu se știe ce „valori" pentru întreaga umanitate. Intîi începeau „să se plictisească", apoi să elaboreze „teorii" de genul celor de mai sus, iar pînă la urmă dezertau.

Pe unii organizațiile U. T. C. reușiseră să-i salveze, alții însă s-au pierdut și de ei ne pare rău tuturor pînă azi. Erau cîteodată tineri capabili, inteligenți, bine informați, dar le lipsea tăria revoluționară, perspectiva. Le lipsea pasiunea și curiozitatea.

Astea toate — „în primul rînd". In al doilea rînd: cine și cînd a scornit că timpurile noastre nu sînt romantice? Romantică e viața atunci cînd îți permite să te dăruiești în întregime pînă la epuizare, unui scop înalt. Dar oare nu tocmai așa e și viața noastră?

Am arătat la începutul acestor rînduri că trăsătura distinctivă a tineretului rezidă în aceea că pentru orice tînăr viața este egală cu viitorul. Or, care e viitorul acelora ce au votat pentru prima dată în martie 1956? Viitorul lor e comunismul.

După cum îți vei așterne așa vei dormi — spune un proverb aproape în toate limbile. Viitorul se conturează azi în fața tineretului în culori pline de grandiozitate și măreție. Dar viitorul aparține numai acelora care știu să trăiască.

Lucrările celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S. au deschis în fața umanității căi noi, largi și nebănuite, în spre atingerea înaltelor idealuri care însuflețesc omenirea din cele mai îndepărtate timpuri.

Iar în patria noastră, Congresul al doilea al partidului a înarmat întreaga colectivitate a oamenilor muncii cu perspectiva clară a eforturilor ce trebuie făcut pentru ca aici — pe aceste meleaguri carpatine și dunărene — socialismul să poată fi considerat ca înfăptuit. Oare poate cineva să se îndoiască că în cadrul unui atare efort există cîte un rost pentru fiecare? Numai că trebuie să știi să-l găsești și să-l valorifici. Atunci viața devine romantică.

Și iarăși mă fură aducerile aminte. Printre alte forme de muncă propagandistică și agitatorică se practicau în anii ilegalității și așa numite „seri de întrebări și răspunsuri". Ne adunam mai mulți. Fiecare scria pe o bucățică de hîrtie o întrebare, o problemă care-l interesa îndeosebi. Apoi toate biletele erau adunate și o comisie special instituită alegea cîteva, care-i păreau a fi mai interesante. Pentru fiecare chestiune se numea pe loc cîte un referent și apoi — ține-te băiete! — se deslănțuiau discuțiile. Cu cîtă înflăcărare dezbăteam noi *atunci* printre altele și formele concrete pe care le va avea construirea socialismului în Romînia. Cîte presupuneri îndrăznețe nu se aruncau adesea cu naivitate specifică tinereții. *Acum* socialismul nu se construiește doar în visurile tinereții; socialismul a devenit *viața tinereții*, patosul, suflarea, rațiunea oricărei activități! De unde atunci blazarea, indiferentismul, oboseala unora? Nu cumva și acești tineri au pierdut perspectiva? Nu cumva au căzut și ei în păcatul să creadă că tot ce nu e spectaculos și zgomotos e searbăd și neinteresant? Imi voi permite un singur exemplu:

Printre alte sarcini, cel de al doilea plan cincinal prevede și generalizarea învățămîntului de șapte ani. E greu de supraapreciat importanța acestei măsuri. Generalizarea învățămîntului de șapte ani înseamnă victoria definitivă a culturii asupra obscurantismului, înseamnă un nou și grandios salt pe drumul valorificării talentelor creatoare de care e atît de bogat poporul nostru, înseamnă asigurarea unei temelii solide pentru răspîndirea conștiinței socialiste. Dar împlinirea acestei sarcini cere muncă și osteneală mai ales din partea unor absolvenți ai facultăților noastre care vor fi chemați să predea în clasele V-VII, nou înființate, adesea în colțurile cele mai înfundate ale țării. Oare nu e plină de frumusețe această misiune cu adevărat revoluționară? Și totuși printre studenții noștri se observă cîteodată tendința de a trata munca pedagogică la țară cu un oarecare dispreț, se observă tendința de a-și asigura (cu orice preț, pînă chiar și cu prețul renegării profesiunii pentru care s-a pregătit 4 sau 5 ani), o muncă mai „comodă" la București sau cel puțin într-un mare oraș. Ce e asta? Oare nu este tot un fel de dezertare?

Trăim epoca coexistenței și întrecerii pașnice între vechiul sistem capitalist și noul sistem socialist. Trăim epoca în care, ieșind din cadrul unei singure țări, socialismul a devenit un sistem mondial, care-și dovedește zi de zi netăgăduita superioritate. Deasupra întregii lumi se ridică zorii comunismului. Știința progresează cu iuțeală amețitoare. Dezagregarea atomului a făcut din om stăpînul unei forțe într-adevăr titanice. Aviația modernă distruge distanțele. Cu cea mai lucidă cutezanță omul scrutează zările viitorului în care va păși peste granițele planetei. Oare ce poate fi mai interesant decît să trăiești într-o asemenea epocă?

In anii grei ai luptei ilegale mulți, foarte mulți uteciști au dat dovadă de tenacitate, curaj, perseverență, eroism. Nu i-au înspăimîntat nici teroarea poliției burghezo-moșierești, nici înfrîngerile vremelnice, nici monotonia aparentă a unor zile în care munca trebuia să fie reluată azi în aceleași condițiuni în care au făcut-o și ieri, și alaltăieri, și răsalaltăieri. Uteciștii de atunci au știut să împlinească cu cinste sarcinile ce le-au fost încredințate în lupta revoluționară a poporului pentru că partidul i-a învățat să privească mereu înainte, să descopere cu înfiorată curiozitate semnele viitorului și să lupte cu pasiune pentru înfăptuirea lui.

Tinerii, utemiștii de azi au toate posibilitățile să valorifice și să amplifice glorioasa tradiție a U.T.C.-ului. Pentru aceasta însă — întreaga organizație, de la Comitetul Central și pînă la cea mai mică organizație de atelier sau cătun — ar trebui să cultive în rîndurile tineretului aceeași curiozitate, vie, neastîmpărată, pentru tot ce ne ajută să descifrăm contururile viitorului, aceeași pasiune, nestinsă, plină de îndrăzneală, dragoste și ură în lupta pentru dărîmarea tuturor obstacolelor ce se mai întîlnesc în drumul glorios al poporului spre culmile socialismului.

Aceasta pare a fi una din ștafetele pe care U.T.C.-ul, acest minunat vlăstar al Partidului Comunist, le transmite tineretului de azi.

Ajutor de nădejde al partidului

Din tradiția glorioasă a U.T.C. învață utemiștii să lupte cu hotărîre pentru înfăptuirea sarcinilor trasate de partid. In anii grei ai teroarii burghezo-moșierești, în anii ilegalității U.T.C.-ul a fost cu adevărat un ajutor de nădejde al P.C.R. Despre aceasta vorbesc și facsimilele pe care le publicăm aci. Unul din facsimile reprezintă editorialul primului număr din „Brazda", organ al C.C. al U.T.C. adresat tinerilor țărani muncitori. Se arată că rostul acestui ziar este de a le arăta calea luptei revoluționare alături de tineretul muncitor sub conducerea Partidului Comunist. Celălalt facsimil reprezintă un fragment din „Rezoluția adoptată de plenara a 3-a a U.T.C." (1931) care trasează ca sarcină principală în munca U.T.C.-ului strîngerea majorității tineretului muncitoresc și țărănesc sub steagul de luptă al partidului.

Cartea — prieten drag tineretului

Cartea — acest tovarăș neprețuit — cîștigă pe zi ce trece noi și noi prieteni. A intrat în obișnuința tinerilor ca, odată cu ivirea primăverii, să cerceteze standurile de cărți instalate pe trotuoarele bulevardelor, în căutarea unui prieten drag.

Clișeul nostru surprinde o asemenea întîlnire între prieteni — cărțile și cititorii.

Foto: G. PETRE

Note bibliografice

Cărți despre exploratori de seamă

V. Grigoriev: „Corăbierul Grigori Șelihov"

Editura „Cartea Rusă"

Cutezătorii navigatori ruși din secolul XVIII au înlocuit, pentru prima oară, spațiile albe de pe hărțile Americii de Nord. Printre ei, un loc de frunte îl ocupă vestitul Grigori Șelihov care a deschis o nouă etapă în istoria cercetării acestor ținuturi.

Cartea lui V. Grigoriev ne poartă, alături de încercatul corăbier și de credincioasa lui soție, care nu se teme să înfrunte greutățile expediției, pe pămînturile pitorești din nord-vestul Americii. Totodată, pătrundem împreună cu eroul în lumea nobililor trufași și corupți, incapabili să înțeleagă valoarea descoperirilor lui Șelihov.

Reprezentant tipic al burgheziei în ascensiune din acea vreme, energic, îndrăzneț, animat de un puternic patriotism, Grigori Șelihov făurește planuri mari pentru țara sa, duce o activitate bogată. Regimul țarist, bastion cumplit al feudalismului, nu-i acordă, însă, prețuirea cuvenită și nici ajutorul necesar.

Autorul îl zugrăvește veridic pe eroul său, fără a-l idealiza. In paginile cărții întîlnim un Șelihov înzestrat cu spirit negustoresc, iute la mînie, uneori îndărătnic și violent. Insă omul acesta ager, talentat și perseverent, legat de Radișcev, Derjavin și alte figuri luminoase ale epocii, dă dovadă de vederi înaintate, de o omenie care îi atrag simpatia oamenilor de rînd. El osîndește cu asprime abuzurile față de băștinașii de pe noile pămînturi, face comerț pașnic cu ei, se străduiește să-i convingă de necesitatea culturii, a unui trai mai civilizat. Durerea sa la moartea credinciosului Cuci, fiu al unui trib îndepărtat, grija sa față de „pieile roșii" arată cu cît e mai presus de aristocrația care-l disprețuiește.

V. Grigoriev a realizat în „Corăbierul Grigori Șelihov" o carte interesantă despre unul din acei oameni de valoare, cărora le sînt închinate versurile lui Derjavin din motto:

„Din ceața vremilor urmașii
Recheamă umbrele și pașii
Vitejilor înaintași..."

S. Markov: *„Corbul Iukonului"*

Editura Tineretului

Cu cîteva decenii după expedițiile glorioase ale lui Grigori Șelihov, spre aceleași ținuturi se îndreaptă Lavrenti Zagoskin, fost ofițer de marină, degradat din pricina prieteniei sale cu „criminali politici" decembriști.

„Corbul Iukonului" este povestea peregrinărilor acestui valoros explorator care a studiat temeinic natura Alascăi, traiul și obiceiurile populației de pe acest pămînt îndepărtat. Viața sa, spune eroul în însemnările sale, a fost „plină de amare dezamăgiri, lipsuri și pribegii". Paginile cărții evocă lupta impresionantă pe care o duce cu natura vitregă, acest călător neînfricat, înfruntînd în orice clipă moartea, dar mai ales lupta cu mărginirea și corupția marilor și micilor funcționari-slugi plecate ale țarului. El vede spulberîndu-se una cîte una, nădejdiile de a contribui la creșterea gloriei patriei sale, de a împărtăși contemporanilor însemnatele sale descoperiri științifice.

Autorul arată însă, că acest om înăsprit de încercări nu și-a pierdut nici simțul de dreptate — „ideile liberale" care-l fac suspect în ochii autorităților țariste — nici căldura sufletească. Aceleași însușiri minunate, cititorul le întîlnește și la indienii „sălbatici", disprețuiți de reprezentanții puterii țariste. Ii rămîne în minte figura mîndrei și vitezei fiice a „Corbului" Che-li-lîn, a bătrînului indian Kuzma, legat printr-o prietenie nestrămutată de călătorul rus.

Apărută în „Colecția Cutezătorii", cartea lui S. Markov arată soarta grea a omului de talent într-o orînduire nedreaptă, dar și dîrzenia celui care — însuflețit de o dragoste adevărată pentru știință — își urmează neabătut calea. „Corbul Iukonului" e, desigur o lectură plăcută și instructivă pentru tineret.

Vizitele unor delegați de peste hotare

Membrii delegațiilor sindicale din Uniunea Sovietică, R. P. Chineză, Anglia, R. Cehoslovacă, Danemarca, R. D. Germană, R. F. Germană, Indonezia, Japonia, R. P. Mongolă, R. P. Polonă, Suedia și R. P. Ungară, care ne vizitează țara cu prilejul zilei de 1 Mai, au petrecut ziua de duminică în stațiunea Sinaia.

Oaspeții au vizitat Muzeul Peleș și Casa de cultură a sindicatelor din Sinaia.

Seara, oaspeții s-au reîntors în Capitală.

Conferință

Duminică după-amiază, în sala Casei Prieteniei Romîno-Sovietice A.R.L.U.S., a avut loc conferința prof. univ. Edvin Glaser despre „Vizita conducătorilor sovietici N. A. Bulganin și N. S Hrușciov în Anglia".

Vorbitorul a scos în relief că această vizită, care este o nouă dovadă a voinței nestrămutate a U.R.S.S. și a întregului lagăr al păcii de a menține și întări spiritul Genevei, a însemnat un pas înainte pe calea destinderii încordării internaționale.

După conferință, care a fost urmărită cu viu interes de un numeros public, a rulat filmul sovietic „Spre țărmuri noi".

Măsuri care vor ridica conținutul științific al învățămîntului

N. Sipoș
locțiitor al ministrului Invățămîntului

Cu fiece zi cerințele diferitelor sectoare ale vieții noastre economice și culturale sporesc tot mai mult. Pașii mari făcuți de știință și tehnică, introducerea diferitelor metode avansate în procesul de producție din uzine și fabrici, din mine, de pe ogoare, sau din laboratoare cer cadre tot mai calificate să mînuiască mașinile și aparatajul modern.

Călăuzit de dorința să asigure tineretului nostru școlar o pregătire temeinică și multilaterală, Ministerul Invățămîntului a elaborat o serie de propuneri de îmbunătățire a planului de învățămînt.

Din discuțiile ce au avut loc în jurul acestor importante documente în cadrul consfătuirilor cadrelor didactice și a părinților, care s-au desfășurat pe scară raională, regională și republicană, a reieșit că propunerile ministerului sînt bine venite și vor putea asigura absolvenților școlilor de cultură generală posibilitatea de a deveni oameni culți și instruiți, capabili să aplice în practică cunoștințele însușite — cadre de nădejde de care are nevoie societatea socialistă.

Apreciind scopul pe care-l urmărește noul plan de învățămînt, toți participanții la discuții s-au declarat pe bună dreptate de acord cu introducerea principiului concentrismului în predarea obiectelor de studiu.

Predarea concentrică va duce la descărcarea programelor și manualelor școlare de acele cunoștințe și noțiuni inaccesibile elevilor din clasele V-VII și trecerea acestora în clasele VIII-XI, unde studiul obiectelor respective de învățămînt se va relua. In felul acesta predarea concentrică va determina o temeinică asimilare a cunoștințelor de către elevi, precum și o evidentă creștere a nivelului de pregătire a elevilor la diferite discipline.

Proiectul planului de învățămînt ține seama de condițiile și structura învățămîntului nostru, deoarece învățămîntul de 7 ani, care în acest cincinal va deveni general și obligatoriu, face ca școala de 7 ani să fie multă vreme de acum înainte mijlocul principal de ridicarea nivelului general de cultură al poporului, avînd în vedere caracterul ei de masă, în comparație cu caracterul mult mai restrîns al școlii medii. De aceea, prin noul plan de învățămînt se urmărește să se asigure un sistem închegat de cunoștințe în clasele V-VII deoarece majoritatea absolvenților a șapte clase nu-și vor continua studiile în învățămîntul mediu.

In acest scop introducerea unor discipline noi în clasele V-VII, cum ar fi anatomia și fiziologia omului, chimia organică, a doua limbă modernă (engleza, franceza sau germana) etc. s-a bucurat de apreciere unanimă.

De asemenea a fost salutată măsura luată de minister de a întregi cultura generală și pregătirea științifică a elevilor prin introducerea unor obiecte noi în planul de învățămînt la clasele VIII-XI, obiecte care nu figurează în planul de învățămînt al școlii de 10 ani. Astfel, studiul economiei politice și a bazelor marxism-leninismului va întări educația ideologică a elevilor și va determina o bună pregătire pentru viață; studiul teoriei literaturii în clasa a VIII-a va familiariza pe elevi cu marile creații alte literaturii universale care vor lărgi considerabil orizontul de cultură al elevilor; introducerea elementelor de matematici superioare (analiză matematică, calcul diferențial și integral) va completa studiul matematicilor și va asigura o pregătire temeinică a elevilor.

Introducerea limbii latine în învățămîntul mediu, care va ajuta la înțelegerea mai temeinică a studiului limbii romîne și la însușirea terminologiei științifice a fost sprijinită de multe cadre didactice care au luat cuvîntul în cadrul consfătuirii.

In cadrul proiectului planului de învățămînt există create posibilitățile pentru a se realiza un raport just între volumul de cunoștințe și timpul afectat pregătirii elevilor, prin eșalonarea materiei pe un număr mai mare de ani. Astfel, în noul plan de învățămînt s-a realizat o legătură firească între clasele I-IV și V-VII și între acestea și învățămîntul mediu, asigurîndu-se astfel elevilor un nivel corespunzător de pregătire pentru a putea continua studiile pe treptele superioare de învățămînt.

Din aceste motive a fost nevoie ca în clasele I-IV pregătirea elevilor la geografie, științele naturii și istorie să fie completată prin introducerea a cîte unei ore de geografie, științele naturale și istorie la clasa a III-a ceea ce va ușura însușirea cunoștințelor respective în clasele următoare — inclusiv în clasa a V-a.

Prin noul plan de învățămînt educația estetică a elevilor va fi realizată în condițiuni mult mai bune prin introducerea unui studiu special de teoria literaturii — care va familiariza pe elevi cu cele mai reprezentative opere din literatura romînă și universală, cît și prin introducerea muzicii în învățămîntul mediu.

Unul din principiile de bază care străbate proiectul planului de învățămînt îl constituie politehnizarea învățămîntului prin care se realizează legătura între teorie și practică și cu activitatea productivă.

Politehnizarea școlii — care a fost trasată ca sarcină de Congresul al II-lea al P.M.R. — este rezolvată în cadrul planului de învățămînt prin importanța care s-a acordat obiectelor de învățămînt ca: matematică, fizico-chimie, științele naturale, geografie, desen tehnic, al căror număr de ore a crescut considerabil față de actualul plan de învățămînt, cît și prin introducerea în toate clasele a orelor de lucrări practice pe parcele experimentale și în atelierele școlare.

Propunerile Ministerului Invățămîntului de a solicita sprijinul întreprinderilor industriale și agricole în procesul de politehnizare a învățămîntului prin utilarea și dotarea din partea acestora a atelierelor școlare, a organizării de excursii și vizite în producție și a practicii elevilor direct în producție au fost întîmpinate de sprijinul pe care foarte mulți părinți care lucrează ca muncitori sau tehnicieni s-au oferit să-l acorde școlii în această mare acțiune pe care o intreprinde.

In urma consfătuirilor care au avut loc proiectul de plan de învățămînt va mai putea fi îmbunătățit pe baza numeroaselor propuneri ce s-au făcut.

Conform noului plan de învățămînt se vor elabora noi programe și manuale școlare care pe lîngă faptul că vor respecta cerințele de ordin științific vor ține seama cu strictețe de particularitățile de vîrstă ale elevilor în așa fel ca ele să fie cît mai accesibile și să evite supraîncărcarea.

Ministerul Invățămîntului este convins că aplicînd propunerile cu privire la dezvoltarea și ridicarea învățămîntului de cultură generală din R.P.R., vom putea asigura o pregătire mai temeinică elevilor noștri, viitorii muncitori și intelectuali ai patriei.

Un răspuns formal și... nici o măsură concretă

Zilnic în Valea Jiului sosesc zeci și zeci de tineri din toate colțurile patriei în dorința fierbinte de a învăța tainele mineritului, pentru a contribui din plin la realizarea sarcinilor trasate de partid industriei carbonifere. Printre primele lucrări cu care noii sosiți vin în contact sînt și căminele muncitorești. Aci ei fac cunoștință cu viața minerilor, se leagă prietenii între tineri din diferite sectoare ale minei. In cămine se odihnesc și se recreează o mare parte din cei care au pickhamerul în mînă dau viață planului de extracție a cărbunelui. Așadar aceste cămine merită toată atenția din partea conducerilor administrative ale minelor. Faptele însă dovedesc că unii conducători de mine, dacă sînt în principiu de acord cu acest lucru, practic nu fac mai nimic pentru ca viața tinerilor căminiști să fie cît mai plăcută.

In ziarul nostru de curînd a fost criticată starea de lucruri de la căminul tineretului de la mina Petrila. Printre altele, s-a arătat că atît conducerea minei cît și comitetul organizației de bază U.T.M. nu dau atenția cuvenită funcționării în bune condițiuni a unui cămin muncitoresc.

Răspunsul conducerii minei, semnat de Ion Csenteri, director adjunct, este cît se poate de superficial. El nu arată altceva decît că conducerea minei este de acord cu critica făcută. Aceasta din urmă nu-i va încălzi pe tinerii căminiști. Cînd se vor remedia lipsurile existente? Iată întrebarea tinerilor mineri la care conducerea minei, în frunte cu directorul Pall Iosif, ar trebui să răspundă.

Pînă în prezent din toate lipsurile semnalate o singură defecțiune a fost remediată. A fost desfundată instalația de scurgere din aripa stîngă a căminului. Instalația de încălzire centrală (calorifere) este și în prezent defectă. Nopțile în aceste locuri sînt încă reci, iar tinerii sînt nevoiți să doarmă în camerele neîncălzite. La acestea se adaugă și numeroasele geamuri sparte pe unde vîntul și aerul rece pătrund cu multă ușurință. Trebuie amintit că toate geamurile sparte au fost plătite de cei în cauză, iar banii s-au depus la casieria minei.

Toate acestea le știu prea bine și directorul minei, Pall Iosif, și adjunctul său, Ion Csenteri. Ei însă nu țin seama de faptul că locatarii căminului nu sînt alții decît cei care dau viață planului.

Față de critica apărută în ziar, comitetul U.T.M. în frunte cu Ion Jitea, secretar, a dat dovadă de multă pasivitate. Nici în prezent în cămin nu a fost constituit un comitet de conducere.

De multă vreme activiștii comitetului nu au fost prin cămin să vadă cu ochii lor cum trăiesc cei peste 300 de tineri. A trecut mai bine de un an de cînd nu au mai avut loc adunări în cadrul cărora tinerii să propună diverse lucruri spre a îmbunătăți condițiile lor de viață și de cazare. Clubul din cămin, unde înainte vreme tinerii jucau șah, citeau cărți, ziare și reviste sau ascultau emisiunile de radio și unde reușeau să-și petreacă în chip plăcut și folositor timpul liber, a fost transformat în dormitor. Și mai dureros este faptul că și azi în cămin, datorită unei insuficiente munci de educație cazurile de abateri sînt din ce în ce mai frecvente. Și astăzi cîțiva bețivi ca Gh. Bucătaru, Gh. Roibu, Iuliu Deciu și alții își fac de cap. Ei vin în cămin în stare de ebrietate, sparg geamuri, distrug sau degradează o serie de bunuri ale căminului și strică liniștea celor care se odihnesc.

In problema asigurării unor bune condiții de viață tinerilor ce stau în căminul din Petrila este de dorit să-și spună cuvîntul și Direcția Generală a Cărbunelui din Petroșani al cărei director general adjunct, tov. Ion Cozma, deși informat asupra lipsurilor existente, nu a catadicsit să ia nici măcar cea mai mică măsură.

Comitetul raional U.T.M. Petroșani (prim secretar tov. Dan Gavrilă) va trebui să tragă la răspundere pe activiștii utemiști care răspund de munca politică cu tinerii din cadrul minei Petrila—pentru nepăsarea ce o manifestă în problemele creării unor condiții bune de viață pentru tinerii mineri. Este necesar ca problema căminului din Petrila să fie dezbătută chiar într-una din ședințele biroului la care să se adopte și măsurile cuvenite pentru remedierea grabnică a lipsurilor existente.

E. STRIKBERGER
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Hunedoara

La a XI-a aniversare a eliberării Germaniei

Prietenii mei Harry și Peter...

de Reiner Kerndl
tînăr scriitor din R.D. Germană

Era în luna mai 1945. Ne întîlneam adeseori cu prietenii și chiar dacă noi, tinerii de 16 ani, nu înțelegeam prea mult viața, lumea, totuși mereu frămîntați, reveneam asupra temei: „Ce trebuie să facem?"

Harry, un tînăr muncitor, dezertase din armata nazistă și plecase acasă. Peter și părinții săi veniseră din Silezia

Iată cum se manifestă prietenia tineretului german față de tinerii sovietici.

în capitală. Iar mie, numai după cîteva zile de prizonierat, militarii americani mi-au dat drumul.

Ne gîndeam mult și discutam între noi, dar nu găseam totuși răspuns la întrebarea chinuitoare: „Ce trebuie să facem?"

„Tatăl meu mi-a spus că sîntem liberi și că putem să ne aranjăm viața așa cum dorim, întregul popor este liber" — spunea Harry.

Eu personal știam cel mai puțin ce trebuie să fac, deoarece este greu să găsești un drum nou atunci cînd mintea îți este încătușată de o educație reacționară.

Mai tîrziu a trebuit să ne despărțim. După cîțiva ani ne-am reîntîlnit însă.

Colindasem mult prin Republica Democrată Germană — creată în 1949. Am văzut cum s-au construit întreprinderi socialiste acolo unde cu puțin timp înainte nu erau decît nesfîrșite păduri și pămînturi părăginite. Am văzut cum în orașe, mormanele de moloz dispăreau pentru a face loc noilor piețe și străzi. La sate am văzut în multe locuri pe țăranii săraci scoțînd pietrele de hotar pentru a ara haturile laolaltă; fîșiile înguste de pămînt au devenit ogoare întinse cutreierate de mașini din ce în ce mai moderne. Intr-un asemenea sat l-am întîlnit mai tîrziu pe vechiul meu prieten Peter. Părinții lui deveniseră unul dintre stăpînii unei gospodării frumoase, nou înființată, iar Peter, care se însurase ajunsese agronomul satelor din împrejurime.

Peter se simte bine, este fericit, la fel ca și părinții săi. Intr-adevăr familia și-a clădit o viață nouă.

„Desigur acest lucru nu ar fi fost realizabil altădată; nu uita că tata a fost un biet cizmar care își cîștiga din greu pîinea zilnică. Trebuia să survină o cotitură în istoria poporului nostru. In Republica noastră nu mai există asuprire; nu dorim să mai fie război. Acum noi înșine cei ce muncim, poporul, ne hotărîm soarta".

Am aflat de la Peter că în orașul raional vecin trăiește prietenul Harry. Am plecat într-acolo. M-am oprit la școală și am intrat în camera directorului. Tînărul care s-a sculat de la biroul lui ca să mă primească era chiar Harry.

„Nu a avut dreptate tatăl meu? Soldații sovietici au fost aceia care ne-au adus libertatea, dîndu-ne posibilitatea să ne putem crea noi înșine felul de viață".

Clasa muncitoare, sub conducerea partidului, i-a dat mult lui Harry. Iată de ce el era conștient că numai prin munca sa entuziastă de fiecare zi va putea să-și manifeste recunoștința față de cei care i-au dat bucuria vieții sale.

„Libertatea, viața trebuie să le cucerim zilnic!" Dacă înainte cineva ne-ar fi spus asemenea cuvinte izvorîte din gîndirea marelui Goethe, am fi trecut mai departe nepăsători, dînd din umeri. Dar astăzi sîntem conștienți de faptul că numai noi putem să progresăm fără să-și facă datoria. Am devenit oameni liberi. Tineretul nostru stat cu care am crescut împreună ne-a făcut educația. In acest stat s-a dezvoltat și F.D.J. („Tineretul Liber German") — organizația noastră; datorită grijii Partidului Socialist Unit din Germania, a F.D.J. noi tinerii putem merge înainte. Invățăm să consolidăm, prin munca noastră, libertatea care ne-a fost adusă de bravii ostași sovietici.

La 8 mai, Peter împreună cu țăranii și tractoriștii din satele regiunii sale vor trece peste cîmpurile care au aparținut cîndva domnilor von Blizingsleben; vor păși în rînduri și voioși — în pasul țăranilor liberi. La 8 mai, Harry va sta înaintea școlarilor săi și le va povesti despre frumosul viitor socialist. La 8 mai dăm socoteala, cu toții, nouă înșine, de modul cum am întărit prin munca noastră libertatea care sălășluiește în țara noastră, în inimile noastre.

★★ Viitorii ingineri din R. D. Germană trebuie să cunoască temeinic întrebuințarea electricității. ★★

Scurte știri

ROMA: — La 6 mai în Italia nu a apărut nici un ziar din cauza grevei declarate concomitent de muncitorii tipografi afiliați la trei centre sindicale: Confederația Generală a Muncii din Italia, „Confederația italiană, a sindicatelor oamenilor muncii" și „Uniunea italiană a muncii".

PRAGA: — Organele Ministerului Afacerilor Interne al Cehoslovaciei au descoperit o organizație de spionaj, condusă de agenți ai serviciului de spionaj american între care Bedrich Lorens — fost proprietar al unei fabrici textile.

DELHI. — După cum transmite agenția Press Trust of India, guvernul indian a comunicat la 7 mai că recunoaște Republica Sudaneză și că este gata să procedeze la un schimb de misiuni diplomatice.

PARIS: — Secretarul de stat al S.U.A., Dulles, și membrii delegației americane care au participat la sesiunea Consiliului N.A.T.O., au părăsit Parisul, întorcîndu-se în S.U.A.

De peste HOTARE

Succesul piesei „Ultima oră" la Helsinki

HELSINKI 7 (Agerpres). — La 5 mai a.c. a avut loc la Teatrul Popular din Helsinki, premiera piesei romînești „Ultima Oră" de Mihail Sebastian.

Piesa s-a bucurat de un mare succes. Publicul a aplaudat călduros pe regizorul romîn Sică Alexandrescu care a contribuit la punerea în scenă a spectacolului.

Mulțumind lui Sică Alexandrescu directorul teatrului, Jorma Nortimo, a subliniat că „această minunată punere în scenă a strîns și mai mult legăturile culturale care unesc țările noastre".

In holul teatrului a fost organizată o expoziție cu aspecte ale teatrului în R.P.R.

(Agerpres).

A luat sfîrșit sesiunea Consiliului N.A.T.O.

PARIS 7 (Agerpres). — TASS transmite: In seara zilei de 5 mai a luat sfîrșit sesiunea Consiliului Uniunii Atlanticului de nord (N.A.T.O.). După cum rezultă din comunicatul publicat participanții la sesiunea Consiliului N.A.T.O. au fost nevoiți să admită că politica de coexistență pașnică promovată de Uniunea Sovietică a dus la slăbirea încordării internaționale.

După cum rezultă din comunicat, puterile occidentale intenționează să mențină alianța lor militară sub pretextul că pînă acum nu au fost rezolvate „unele probleme europene de cea mai mare importanță" (de exemplu unificarea Germaniei și dezarmarea).

In ceea ce privește problema colaborării economice pe care au ridicat-o cu insistență unii participanți la sesiune, în comunicat se spune că se va înființa un comitet format din trei miniștri de Afaceri Externe care va prezenta Consiliului N.A.T.O. „recomandări cu privire la metodele îmbunătățirii și extinderii colaborării în cadrul N.A.T.O. în chestiuni nemilitare".

Președintele Tito a sosit la Paris

PARIS 7 (Agerpres). — La invitația lui René Coty, președintele Republicii Franceze, la 7 mai a sosit la Paris președintele R.P.F. Iugoslavia mareșalul Tito, cu soția.

In gara Bois de Boulogne, președintele Tito a fost întîmpinat de René Coty, președintele Republicii Franceze, Guy Mollet, președintele Consiliului de Miniștri, Christian Pineau, ministrul Afacerilor Externe și Maurice Bourges-Monoury, ministru al Afacerilor Interne.

In semn de salut au fost trase 101 salve de tun. Președintele Tito s-a îndreptat apoi spre palatul din Champs Elysee, reședința președintelui Republicii Franceze.

Eisenhower despre așa zisul program american de securitate mutuală

WASHINGTON 7 (Agerpres). — Președintele Eisenhower a transmis luni congresului raportul său semestrial asupra așa-zisului program american de securitate mutuală (program de înarmare a aliaților S.U.A. — N.R.).

Atrage atenția faptul că în raport se pune accentul nu pe nevoile și interesele statelor care primesc ajutorul american ci pe „securitatea națională" a S.U.A. care ar fi „într-o primejdie gravă" dacă congresul ar hotărî să reducă programul guvernamental de ajutor pentru străinătate care însumează 4,9 miliarde de dolari, precum și asupra rolului acestui ajutor ca armă în „războiul rece economic".

De la începutul aplicării programului de ajutor militar — octombrie 1949 — S.U.A. au trimis aliaților pe baza acestui program diferite materiale în valoare de peste 12,4 miliarde de dolari.

Președintele a declarat că Statele Unite întîmpină și unele dificultăți în aplicarea programului lor de „securitate mutuală".

In raport se afirmă că studierea politicii externe sovietice „a dus la concluzia că trebuie să se imprime mai multă flexibilitate și continuitate programului de ajutor economic pentru străinătate pentru a se permite guvernului american să facă față unor împrejurări speciale și să contracteze angajamente pe termen lung".

Ocupîndu-se de activitatea N.A.T.O., Eisenhower a arătat și el că „accentul principal se va pune și de acum înainte pe măsurile menite să îmbunătățească pregătirea de luptă a forțelor armate existente".

In raport se arată că S.U.A. își continuă eforturile în vederea creării armatei vest-germane, alcătuită din 12 divizii și aproximativ 1.300 de avioane.

Semnarea unui acord de colaborare militară între Egipt și Iordania

CAIRO 6 (Agerpres). — TASS transmite: Intre 28 aprilie și 5 mai în Egipt s-a aflat o misiune militară iordaniană în frunte cu generalul de brigadă Radi Inab, șeful statului major al armatei iordaniene.

In comunicatul dat publicității se arată că în timpul șederii misiunii în Egipt, între autoritățile militare ale Egiptului și Iordaniei au avut loc tratative „în scopul coordonării eforturilor celor două armate în lumina intereselor arabe comune".

După cum se arată în comunicat, tratativele care s-au desfășurat într-o „atmosferă de cordialitate, sinceritate și înțelegere reciprocă", s-au încheiat prin realizarea unui „acord deplin asupra tuturor problemelor discutate". Părțile au căzut de acord asupra necesității „unității și coordonării acțiunilor celor două armate pentru a asigura apărarea intereselor națiunii arabe".

Problema Saarului nu poate fi rezolvată fără participarea R. D. Germane

BERLIN 6 (Agerpres). — A.D.N. transmite: Departamentul presei de pe lîngă primul ministru al R. D. Germane a dat publicității următoarele trei documente: scrisoarea lui Otto Grotewohl, primul ministru al Republicii Democrate Germane, adresată lui Adenauer, cancelarul Republicii Federale Germane; scrisoarea lui O. Grotewohl adresată doctorului H Ney, primul ministru al regiunii Saar, și scrisoarea lui L. Bolz, ministrul Afacerilor Externe al R. D. Germane, adresată lui C. Pineau, ministrul Afacerilor Externe al Franței.

Toate cele trei documente sînt consacrate problemei Saarului.

In scrisoarea lui O Grotewohl, primul ministru al R. D. Germane, adresată cancelarului Adenauer, se spune printre altele:

La 23 octombrie 1955, populația regiunii Saar a respins Statutul european al Saarului, împiedicînd implicit separarea regiunii Saar de Germania. Situația creată în urma acestui fapt deschide perspective unei soluționări a problemei Saarului, care să corespundă voinței populației saareze și întregului popor german.

Guvernul Republicii Democrate Germane a fost întotdeauna de părere că regiunea Saar constituie un teritoriu german. Pe baza referendumului din 23 octombrie 1955, poporul german așteaptă încetarea oricăror acțiuni urmărind subordonarea de stat și economică a regiunii Saar față de Franța, precum și recunoașterea și respectarea regiunii Saar ca teritoriu german.

Se înțelege de la sine, se arată în scrisoare în continuare că la rezolvarea problemei Saarului trebuie să se țină seama de cerințele Franței în ceea ce privește asigurarea securității ei și trebuie de asemenea să fie reglementate interesele ei economice. Totuși, tratativele care au și avut loc între guvernele R. F. Germane și Franței, se subliniază în scrisoare, au urmărit scopul de a atrage și regiunea Saar — prin alipirea ei la Republica Federală Germană — în pactul nord-atlantic.

O. Grotewohl arată că aceasta este în contradicție cu voința populației Saarului, exprimată cu prilejul referendumului. Statutul Saarului, respins de populația saareză, a servit scopurilor remilitarizării Germaniei occidentale, iar acum includerea regiunii Saar în Republica Federală Germană este menită să contribuie din nou la remilitarizarea Germaniei occidentale.

Guvernul Republicii Democrate Germane, se spune în scrisoare, propune guvernului Republicii Federale Germane să înceapă discutarea comună a problemei Saarului cu atragerea reprezentanților guvernului regiunii Saar. Guvernul R. D. Germane este gata să treacă la o asemenea discutare fără să pună condiții de orice fel și așteaptă ca guvernul Republicii Federale Germane să procedeze la fel.

In încheiere, O. Grotewohl subliniază că discutarea comună a problemei respective de către reprezentanții guvernelor celor două state germane existente în momentul de față și ai guvernului regiunii Saar ar demonstra voința fermă a poporului german de a obține restabilirea unității sale de stat și ar însemna un pas considerabil în opera de apropiere și realizare a înțelegerii reciproce în problema căii spre reunificare a întregii Germanii într-un stat iubitor de pace, democrat, independent și unit.

Concomitent, O. Grotewohl, primul ministru al R.D. Germane, a adresat lui H. Ney, primul ministru al regiunii Saar, o scrisoare care coincide aproape în întregime cu scrisoarea sus-menționată către cancelarul Adenauer. In încheierea scrisorii, O. Grotewohl subliniază: „In interesul apropierii și realizării înțelegerii reciproce dintre guvernele regiunii Saar și Republicii Democrate Germane, precum și în scopul stabilirii contactului și unor relații economice și culturale strînse între regiunea Saar și R. D. Germană, pentru sprijinirea reunificării pașnice a tuturor părților Germaniei, guvernul Republicii Democrate Germane propune să se numească un reprezentant împuternicit permanent al regiunii Saar pe lîngă guvernul Republicii Democrate Germane, cu reședința la Berlin. La rîndul lui, guvernul Republicii Democrate Germane este gata să numească un reprezentant împuternicit pe lîngă guvernul regiunii Saar.

In scrisoarea lui L. Bolz, ministrul Afacerilor Externe al R.D Germane, către C. Pineau, ministrul Afacerilor Externe al Franței, datată din 4 mai 1956, sînt menționate tratativele care au loc în problema Saarului între guvernele Franței și Republicii Federale Germane. In această scrisoare se spune printre altele: Guvernul Republicii Democrate Germane declară din nou că la rezolvarea problemei Saarului trebuie să se pornească de la premiza că regiunea Saar constituie o parte integrantă a Germaniei. O reglementare trainică a problemei Saarului este posibilă numai cu condiția ca ea să servească cauzei întăririi păcii în Europa și să corespundă intereselor pașnice — mai cu seamă economice — atît ale poporului francez, cît și ale poporului german.

Guvernul Republicii Democrate Germane consideră reglementările unilaterale între guvernele Franței și Republicii Federale Germane ca incompatibile cu existența celor două state germane și cu cererea poporului german, întemeiată din punct de vedere al dreptului internațional, ca Germania să fie reunificată pe cale pașnică și democratică. Guvernul Republicii Democrate Germane precizează că el nu va recunoaște nici un acord în problema Saarului, adoptat fără participarea lui.

Deschiderea expoziției „George Enescu"

Sub auspiciile Ministerului Culturii și Uniunii Compozitorilor din R.P.R., duminică la ora 13 a avut loc în casa lui George Enescu din Calea Victoriei nr. 141 deschiderea expoziției „George Enescu" organizată cu prilejul comemorării unui an de la moartea marelui muzician romîn.

La solemnitate au asistat tovarășii: Miron Constantinescu, L. Răutu, S. Bughici, acad. prof. Traian Săvulescu, Constanța Crăciun, M. Roșianu, maestrul emerit al artei M. Andricu, vicepreședinte al Uniunii Compozitorilor din R.P.R., artistul poporului George Georgescu, directorul Filarmonicii de Stat „George Enescu", O. Livezeanu, vice președinte al A.R.L.U.S. Steliana Năstăsescu, vicepreședinte al Comitetului executiv al Sfatului Popular al Capitalei, Petre Gheorghe, secretar al C.C. al U.T.M. maeștri emeriți ai artei Tiberiu Brediceanu, Zeno Vancea și Ion Chirescu, artistul emerit D. Dinicu, directorul Conservatorului de Stat „Ciprian Porumbescu", reprezentanți ai organizațiilor obștești, artiști emeriți, laureați ai Premiului de Stat, numeroși muzicieni, personalități ale vieții culturale, reprezentanți ai presei și radioului.

Despre viața și opera lui George Enescu a vorbit George Breazul, profesor la Conservatorul de stat „Ciprian Porumbescu"

A luat apoi cuvîntul acad prof Traian Săvulescu, președintele Academiei R.P.R., care, după ce a subliniat că inaugurarea expoziției „George Enescu" constituie un eveniment în viața cultural artistică a poporului nostru, a amintit cu acest prilej că „nu se poate clădi o cultură fără cunoașterea și valorificarea a ceea ce a fost de seamă și progresist în trecut".

Acad. prof. Traian Săvulescu a relevat apoi atenția pe care regimul democrat-popular din țara noastră o acordă dezvoltării patrimoniului științific, artistic și cultural.

A vorbit apoi tovarășa Constanța Crăciun, ministrul Culturii, care a spus între altele:

„Viața ilustrului muzician, care a fost puternic legat de poporul său și de plaiurile scumpei sale patrii, este o pildă de slujire înflăcărată a artei pătrunsă de sensuri umaniste, mijloc de înfrățire a oamenilor.

George Enescu a fost o strălucită întruchipare a admirabilelor aptitudini creatoare ale poporului nostru.

In continuare, tov. Constanța Crăciun, a spus: „Expoziția pe care o deschidem astăzi este numai fundamentul pe care, cu sprijinul specialiștilor, al cercetătorilor științifici și al tuturor celor care l-au cunoscut, al prietenilor și admiratorilor săi, se va înființa în viitorul apropiat Muzeul „George Enescu". In cadrul Muzeului „George Enescu" vor fi create condițiile necesare pentru studierea amănunțită și valorificarea moștenirii artistice a marelui muzician".

Asistența a vizitat apoi expoziția. Sînt expuse partituri aparținînd marelui compozitor, viori și baghete ale maestrului, macheta casei natale, masca mortuară și mulajele mîinilor lui Enescu. Intr-una din încăperi se pot vedea două piane la care cînta celebrul muzician. Pe panouri sînt expuse numeroase fotografii din viața lui Enescu, precum și fotocopii după unele din scrisorile sale.

La inaugurare a avut loc o audiție pe discuri a Rapsodiilor romîne a I-a și a II-a de George Enescu.

INFORMAȚII

Duminică dimineața s-a înapoiat în Capitală venind din R.P.F. Iugoslavia, acad. Mihail Sadoveanu, vicepreședinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P.R.

La sosire, în Gara de Nord, acad. Mihail Sadoveanu a fost întîmpinat de tovarășii: Mihai Mujic, vicepreședinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale, Avram Bunaciu, secretar al Prezidiului Marii Adunări Naționale. Mihail Roșianu, C. Paraschivescu-Bălăceanu, membri ai Prezidiului Marii Adunări Naționale, C. Franțescu, director a. i. al Protocolului din Ministerul Afacerilor Externe și alții.

Au fost de față Nikola Vujanovic, ambasadorul R.P.F. Iugoslavia la București și Milutin Popovic, prim secretar al Ambasadei.

★

Luni, a părăsit Capitala îndreptîndu-se spre patrie, Helgi Jonsson, membru al Asociației Islanda-Romînia.

In timpul șederii în țara noastră, la invitația I.R.R.C.S., oaspetele a vizitat diferite instituții din Capitală și provincie.

La plecare, Helgi Jonsson a fost salutat de dr. I. Bogdan vicepreședinte al Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea și funcționari superiori ai institutului.

★

Luni au părăsit Capitala prof. univ. Hiroshi Minami, secretar general al Congresului național al culturii din Japonia și Wataru Yashima, șeful secției culturale a Consiliului General al Sindicatelor din Japonia, membri ai delegației culturale din Japonia, care ne-a vizitat țara la invitația Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea.

(Agerpres)

U.R.S.S. va depune eforturi pentru a contribui la rezolvarea problemei dezarmării

Declarația lui A. A. Gromîko

LONDRA 7 (Agerpres). — TASS transmite declarația făcută de A. A Gromîko, șeful delegației sovietice din subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare corespondentului din Londra al agenției TASS cu privire la rezultatele lucrărilor sesiunii subcomitetului

Corespondentul agenției TASS s-a adresat delegației U.R.S.S. din subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare solicitîndu-l pe A. A. Gromîko să facă o apreciere asupra activității sesiunii subcomitetului, sesiune care și-a încheiat lucrările.

Publicăm mai jos un rezumat al declarației lui A. A. Gromîko.

Subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare din care fac parte U.R.S.S., S.U.A., Anglia, Franța și Canada, a ținut ședințe la Londra timp de șase săptămîni, examinînd diferite propuneri prezentate în problema dezarmării de către membrii subcomitetului.

Delegația sovietică în subcomitet, exprimînd năzuința fermă a Uniunii Sovietice de a contribui la rezolvarea problemei dezarmării, a făcut tot posibilul pentru a înlesni realizarea acordului necesar. In acest scop, la 27 martie U.R.S.S. a prezentat subcomitetului spre examinare o nouă propunere.

Această propunere prevede înfăptuirea în decursul unei perioade de aproximativ 3 ani a unei reduceri substanțiale a forțelor armate și a armamentelor clasice, în primul rînd a forțelor armate și armamentelor celor cinci mari puteri. Se prevede ca nivelul maxim al forțelor armate ale U.R.S.S., S.U.A. și Chinei să fie stabilit la un efectiv de 1.000.000—1.500.000 oameni, iar ale Angliei și Franței la 650.000 oameni.

Propunerea U.R.S.S. prevede instituirea unui control internațional eficient asupra respectării de către state a obligațiilor lor pe baza unui tratat corespunzător. Ea prevede în primul rînd, în scopul de a preîntîmpina atacul prin surprindere al unui stat împotriva altuia, să se stabilească pe teritoriile statelor respective, pe bază de reciprocitate, posturi de control în porturile mari, la nodurile feroviare, pe autostrăzi de mare trafic, aerodromuri, pentru a urmări dacă nu se produce o concentrare periculoasă de forțe armate terestre, precum și de forțe militare aeriene și maritime; în al doilea rînd, propunerea prevede dreptul inspecției internaționale de a avea acces liber, în cadrul funcțiilor de control exercitate de ea, la toate obiectivele supuse controlului: unități militare, depozite de muniții și echipament militar, baze terestre, maritime și aeriene, uzine de armament și muniții clasice.

Propunerea Uniunii Sovietice prevede în continuare ca în Europa să fie creată o zonă de limitare și inspectare a armamentelor, care să includă teritoriul celor două părți ale Germaniei, precum și statele vecine cu ele.

Se prevede de asemenea înfăptuirea unor măsuri parțiale în domeniul dezarmării și anume:

încetarea neîntîrziată a experimentării armei termonucleare;

neadmiterea ca trupele de pe teritoriul Germaniei să fie înzestrate cu arma atomică;

reducerea în proporție de pînă la 15 la sută a bugetelor militare ale statelor în comparație cu bugetele militare ale anului precedent;

totodată se are în vedere ca înfăptuirea acestor măsuri parțiale să nu depindă de realizarea unui acord în celelalte probleme privitoare la dezarmare.

Acesta este principalul conținut al noii propuneri sovietice cu privire la dezarmare.

De la ce a pornit guvernul sovietic, făcînd această propunere? El a pornit de la faptul că examinarea problemei dezarmării, încercîndu-se să se realizeze un acord în această problemă în ansamblu, inclusiv în problema interzicerii armei atomice, nu a dus la o înțelegere. Nu numai în probleme importante nu s-a ajuns la un acord; dar nu au fost realizate nici acorduri parțiale, care să fi urnit lucrurile din punctul mort.

S-a dovedit a fi prea mare deosebirea dintre poziția Uniunii Sovietice, care s-a pronunțat pentru reducerea substanțială a armamentelor și forțelor armate ale statelor și în primul rînd ale marilor puteri, precum și pentru interzicerea necondiționată a armei atomice, și poziția statelor occidentale.

De aceea este firesc că în această situație trebuie să se ridice în mod inevitabil problema dacă nu s-ar putea încerca să se ajungă mai întîi la o înțelegere asupra uneia din cele două probleme principale ale dezarmării și anume în problema armamentelor clasice.

Trebuie spus că problema necesității de a se ajunge mai întîi la un acord asupra armamentelor clasice a fost pusă pentru prima oară nu de noi, nu de Uniunea Sovietică; ea a fost pusă de puterile occidentale, mai ales de Anglia, care s-a pronunțat atît în cadrul O.N.U. cît și la conferința de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri din 1955 tocmai pentru o asemenea abordare a problemei dezarmării

Pregătindu-și propunerea pentru subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, Uniunea Sovietică a ținut seama de această dorință a puterilor occidentale, și mai ales a Angliei, în speranța că acest lucru poate ușura realizarea acordului necesar între puterile interesate.

Ce s-a întîmplat ulterior?

Cînd Uniunea Sovietică a fost de acord cu punctul de vedere menționat și a supus spre examinare subcomitetului o propunere corespunzătoare, reprezentanții puterilor occidentale ne-au declarat că propunerea de a se ajunge mai întîi la o înțelegere asupra armamentelor clasice nu este acceptabilă, că întreaga problemă trebuie rezolvată dintr-odată. Cu alte cuvinte, în loc să se folosească acest nou mod de a aborda problema dezarmării, ni se propune să ne învîrtim, ca și pînă acum, în cercul vicios în care ne învîrtim de 10 ani.

In afara propunerii sovietice mai sus menționate privitoare la nivelurile forțelor armate care reia propunerea prezentată anterior de puterile occidentale în această chestiune, subcomitetului i s-a prezentat spre examinare o nouă propunere a S.U.A., Angliei și Franței cu privire la stabilirea unor niveluri mai ridicate ale forțelor armate ale celor cinci puteri. Conform acestei propuneri se prevede ca efectivul forțelor armate ale U.R.S.S., S.U.A. și Chinei să fie de 2,5 milioane de oameni, iar ale Angliei și Franței de 750.000 de oameni.

In felul acesta puterile occidentale au renunțat la nivelurile stabilite anterior de ele cu privire la forțele armate ale celor cinci puteri, după ce Uniunea Sovietică se declarase de acord cu propunerea lor.

La discutarea problemei nivelurilor, adesea ni s-a arătat că actuala situație internațională nu ar permite să se treacă la stabilirea nivelurilor forțelor armate propuse actualmente de Uniunea Sovietică și anterior de puterile occidentale. Dar acest argument nu are nimic de a face cu starea reală de lucruri.

Anterior cînd puterile occidentale au făcut propunerile lor cu privire la nivelurile forțelor armate, situația internațională era mult mai încordată și complicată.

Abordînd chestiunea realizării unui acord în problema atomică A. A Gromîko a spus:

La timpul său, Uniunea Sovietică și puterile occidentale căzuseră de fapt de acord asupra ordinei măsurilor pentru interzicerea armei atomice, inclusiv scoaterea ei definitivă din arsenalul statelor, pentru ca energia atomică să fie întrebuințată exclusiv în scopuri pașnice. Este drept că înainte ca înțelegerea privitoare la ordinea interzicerii definitive a armei atomice să fie tradusă în fapt, mai rămîneau multe probleme de soluționat. Totuși, chestiunile asupra cărora se ajunsese la un acord constituiau un progres. Acum, după cum se spune, „s-a pus cruce" acestui acord invocîndu-se greutățile controlului pentru îndeplinirea acordului asupra interzicerii definitive a armei atomice și scoaterea ei din arsenalul statelor. Reprezentanții puterilor occidentale acum nici nu mai pomenesc măcar despre o astfel de interzicere a armei atomice și se limitează la declarații că la un moment dat, în viitor, această problemă va trebui discutată de către savanții specialiști, doar discutată.

Unii încearcă să ne convingă că ar fi suficient să se rezolve problema încetării producției de armament atomic, amînîndu-se pentru un viitor nedeterminat rezolvarea problemei interzicerii totale.

Propunerile puterilor occidentale privitoare la arma atomică, a spus A. A. Gromîko ca și propunerile privitoare la armamentele clasice sînt legate de tot felul de condiții prealabile încît se exclude orice posibilitate de progres și în această privință. Insuși faptul că printre condițiile prealabile care trebuie îndeplinite înainte de interzicerea producției armei atomice și chiar înainte de interzicerea experimentării acestei arme este cererea de a reglementa problema germană, vorbește de la sine și nu are nevoie de comentarii. Or tocmai acest lucru este prevăzut în propunerile franco-engleze prezentate în subcomitet la 19 martie a.c.

După cum vedem, de fapt propunerile puterilor occidentale nu asigură rezolvarea nici a problemei armamentelor clasice, nici a problemei atomice, în ansamblu sau parțial. Se pune întrebarea: ce folos că propunerile puterilor occidentale se referă la problema atomică? Absolut niciunul. Mai mult, legînd într-un singur nod toate chestiunile privitoare la problema dezarmării și impunînd tot felul de condiții prealabile, aceste propuneri nu dau posibilitatea să se facă nici măcar un pas înainte pe calea dezarmării.

Toate acestea confirmă încăodată necesitatea unei noi atitudini în rezolvarea problemei dezarmării și anume de a se realiza mai întîi un acord în problema armamentelor clasice, ceea ce ar ușura posibilitatea unui acord și în problema interzicerii armei atomice.

La cele de mai sus, trebuie adăugat că guvernul sovietic s-a declarat gata să discute simultan și problema armamentelor clasice și problema interzicerii armamentului atomic, fără însă ca acordul cu privire la armamentele clasice să fie condiționat de un acord în problema interzicerii armei atomice.

In încheierea declarației sale A. A. Gromîko a spus:

Este de regretat faptul că în subcomitet nu s-a putut obține un acord asupra fondului problemelor examinate. Firește, ca și pînă acum, Uniunea Sovietică va depune eforturi pentru a contribui la rezolvarea problemei dezarmării și își exprimă speranța că celelalte puteri interesate vor tinde de asemenea spre aceasta.

Nu este nevoie să se sublinieze importanța vitală pentru popoare a realizării unui acord în această problemă. Un astfel de acord, fie el la început chiar limitat și atingînd doar unele chestiuni, ar constitui un important pas înainte pe calea micșorării continue a încordării internaționale, a stabilirii încrederii necesare în relațiile dintre state și a întăririi păcii generale.

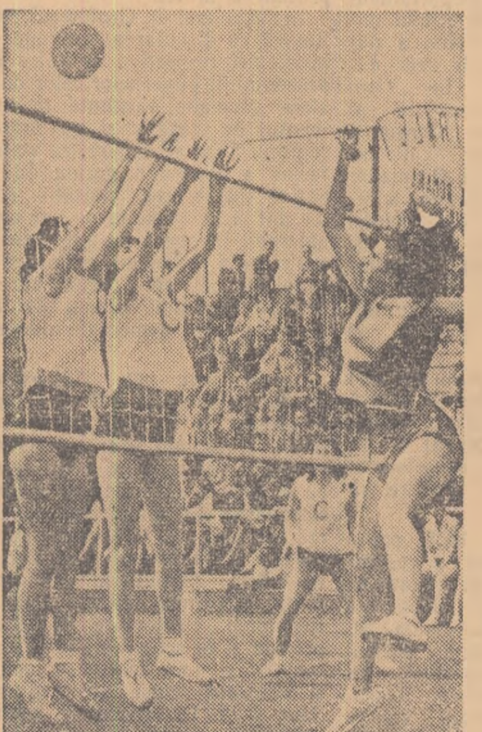
Sport
Scînteia tineretului

Călăreții romîni se afirmă

DRESDA. — Simbătă a început la Dresda un mare concurs internațional de călărie la care participă sportivi din R. Cehoslovacă, R.P. Ungară, R.P.R., R.P. Polonă, R.F. Germană și R.D. Germană. Intrecerile din primele două zile ale concursului s-au ridicat la un bun nivel tehnic și au prilejuit afirmarea călăreților romîni Gh. Teodorescu și D. Velicu cîștigători ai două din cele 4 probe disputate. In proba de dresaj categ. B. dotată cu Premiul regiunii Dresda reprezentantul nostru Gh. Teodorescu, pe calul Palatin, s-a clasat pe primul loc cu 590 puncte. Locul doi a revenit călărețului cehoslovac K. Knop — 559 puncte, iar pe locul trei s-a clasat tot un concurent romîn N. Mihalcea pe calul Mihnea, cu 555 puncte.

Un frumos succes internațional a înregistrat călărețul romîn Dumitru Velicu pe calul Fildeș. El a obținut victoria în Marele premiu al R.D. Germane (parcurs de vînătoare grea), terminînd parcursul cu numai 4 puncte penalizare. Pe locurile următoare s-au clasat Szatola Albert (R.P. Ungară) cu 8 puncte penalizare și R. Bartols (R. F. Germană) cu 9½ puncte penalizare.

Premiul Comitetului pentru sport și tehnică al R.D. Germane (parcurs de vînătoare mijlocie) a fost cîștigat de Albert Szatola (R. P. Ungară) urmat de Szomlay Lajos (R. P. Ungară) și Dumitru Velicu (R.P.R.).

Tinerele voleibaliste de la Voința Sibiu au obținut duminică în cadrul campionatului republican a patra victorie consecutivă. Dînd dovadă de o admirabilă putere de luptă, ele au reușit să învingă redutabila echipă Constructorul București cu 3-1 (15-13, 15-13, 11-15, 15-11).

Fotografia noastră a surprins o fază din timpul acestui meci.

Performanțe îmbucurătoare

O spectaculoasă săritură la prăjină executată în cadrul primei etape a campionatului republicam de atletism pe echipe.

Foto R. COSTIN

Simbătă și duminică stadionul Republicii a găzduit prima etapă din cadrul celei de a III-lea campionat republican de atletism pe echipe. La startul întrecerilor au fost prezenți cei mai buni atleți din țară, care deși se află la început de sezon au reușit totuși să înregistreze performanțe valoroase.

In mare parte rezultatele înregistrate cu acest prilej au fost influențate de vînt și starea pistei (moale). Spre deosebire de campionatele de atletism pe echipe din anii 1954—1955, se observă în acest an un interes deosebit din partea asociațiilor în ceea ce privește omogenitatea echipelor. Asociația Recolta și-a completat în acest an echipa cu elemente tinere din mediul sătesc lucru care merită să fie menționat. Nu același lucru se poate spune despre sportivii asociației Știința, care au forfetat la o serie de probe. Pentru ridicarea performanțelor în cadrul probelor de semifond și fond s-a aplicat metoda maghiară de conducere a trenei cu schimbul, fapt care permite menținerea ritmului susținut în cursă.

Iată acum cîteva din rezultatele înregistrate în cadrul primei etape a campionatului divizionar de atletism:

200 m.b., Ion Wiesenmayer (D) 22,4; 110 garduri, Ion Opriș (D) 14,7; 400 metri plat, Ilie Savel (D) 48,6; 800 m., Dumitru Bîrdău (D) 1:53,9; 1500 m. Victor Pop (D) 3:52,0 (la numai 0,4 secunde de recordul R.P.R.); 3000 metri obstacole, T. Strzelbinski (D) 9:09,0; 5000 m. plat, C. Crecescu (D) 14:42,4 (NOU RECORD R.P.R., vechiul record era de 14:42,6 și aparținea atletului Nicolae Bunea de la C.C.A. din 1953). Lungime: Dumitru Petrescu (C) 7,10 m.; 800 m. femei, E. Buda (C) 2:16,5. Greutate băieți: Nicolae Ivanov (D) 15,25 m.; Greutate femei: A. Roth (D) 13,51; 10 km. marș: I. Babole (L) 45:47,2; 80 metri garduri: Ana Șerban (Ș) 11,5.

CONSTANTIN GRECESCU
maestru al sportului

Spartachiada tineretului

O comisie regională... onorifică

Poate că nu ar mai fi trebuit ca la 8 mai a.c. să amintim comisiei regionale de organizare a Spartachiadei de vară a tineretului din Cluj adevărul de mai jos, înscris în regulamentul Spartachiadei, la punctul 2, titlul „Conducere și organizare": „Comisiile regionale vor răspunde de întreaga activitate din cadrul Spartachiadei de vară a tineretului în limitele teritoriale respective".

De ce, totuși, o facem? Pentru a-i determina pe tovarășii din amintita comisie să-și revină din... oboseala de pe urma Spartachiadei de iarnă și, în sfîrșit, să înceapă să activeze.

Spre deziluzia sportivilor din regiunea Cluj, trebuie arătat că comisia lor regională de organizare a Spartachiadei deși pe hîrtie, și-a întocmit un plan bogat, cu 15 puncte, cu date precise și răspunderi, nu activează decît la nivelul celui mai din urmă colectiv sportiv din regiune.

Nu se țin măcar ședințele de lucru. Iar cînd se țin, se practică un „sistem" neserios, improvizat.

In primul rînd, la ședințe din 11 reprezentanți ai comisiei participă doar 4-5. Așa, de pildă, la ședințele din 20 martie și 27 martie au fost prezenți doar 5 tovarăși, cei care se întîlnesc de obicei. Cu perseverență, lipsesc tov. Kovaci, de la secția culturală a sfatului popular regional, dr. Boldur, de la secția agricolă, reprezentantul A.V.S.A.P. ș.a.

De la ședință lipsesc, fiind „ocupați", desigur, toți acești tovarăși, care în mod teoretic fac parte din comisia regională de organizare a Spartachiadei de vară a tineretului. Caracterul neserios al activității comisiei îl arată și faptul că însuși președintele comisiei, tov. Emil C. Pop, secretar al comitetului regional U.T.M., lipsește deseori de la ședință.

Comisia, aproape în întregime, minus președintele ei și încă doi reprezentanți, abia de-a izbutit să se strîngă în urmă cu puține zile. Cu acest prilej s-au adus la cunoștință cîteva date aflate întîmplător, s-a constatat trecerea termenelor de îndeplinire a unor sarcini din planul de muncă...

N-ar mai avea rost să comentăm mai mult această situație. Comisia regională de organizare a Spartachiadei de vară a tineretului din Cluj trebuie chemată serios la ordine de către Comisia centrală de organizare a Spartachiadei.

C. R.

Cursa Păcii

Etapa a 5-a

GOERLITZ 7 (Agerpres). — Prin telefon: După o zi de repaus la Wroclaw, marea competiție ciclistă „Cursa Păcii" Varșovia—Berlin—Praga, a continuat luni cu disputarea etapei a V-a pe traseul Wroclaw—Goerlitz (190 km.). A fost o cursă grea, desfășurată pe ploaie și vînt, care a adus noi schimbări în clasament.

Ca și pînă acum, etapa a început cu o evadare. La kilometrul 5 s-au distanțat din pluton Vostriakov (U. R. S. S.), Schur (R.D.G.), Krolak (R.P.P.), romînii Poreceanu, Moiceanu, Ion Vasile și alți 6 alergători. Avansul fugarilor crește mereu.

In plutonul mare, Constantin Dumitrescu și francezul Le Menn pedalează puternic pentru a limita diferența de timp. Intre timp Cestari, obosit de efort pierde tot mai mult teren și este întrecut de grupul lui Dumitrescu. Poreceanu, bolnav rămîne în urmă, dar luptă cu tenacitate pentru a termina etapa. La Goerlitz, Schur își dovedește din nou calitățile sale de sprinter și trece primul linia de sosire înaintea polonezului Wisniewski.

Clasamentul etapei: 1. G. Schur (R.D.G.) a parcurs 190 km. în 5h34'42" (medie orară 34 km.); 2. Wisniewski (R.P.P.) același timp; 3. Dimov (R.P.B.) 5h.34'44"; G. Moiceanu, primul dintre cicliștii romîni a sosit la 6 secunde cîștigînd 18 locuri în clasamentul general, I. Vasile la 20 secunde, C. Dumitrescu la 6'10". Pe echipe, etapa a fost cîștigată de R.P. Bulgaria. Formația noastră s-a clasat pe locul 6, și a urcat 3 locuri în clasamentul general. In clasamentul individual pe primul loc a trecut Gustav Schur cu timpul de 21h.28'43".

Remarci despre tir

Pe marginea competiției „Cupa Victoriei"

Standurile de tragere ale poligonului Tunari au găzduit în zilele de 4—6 mai a.c. competiția de tir „Cupa Victoriei", organizată de Casa Centrală a Armatei. Competiția a oferit trăgătorilor noștri fruntași posibilitatea să-și dovedească stadiul la care au ajuns în acest moment în cadrul pregătirilor pentru Jocurile Olimpice.

Cu toate condițiile atmosferice nefavorabile și cu toate că această competiție este de abia a doua din acest an, au fost înregistrate totuși performanțe de valoare printre care două noi recorduri R.P.R. și unul egalat. *Astfel, în prima zi a fost stabilit un nou record R.P.R. la armă liberă poziția în genunchi (H. Herșcovici — Dinamo) cu 395 puncte și a fost egalat un alt record la aceeași probă, la totalul celor 3 poziții (H. Herșcovici), cu 1168 puncte.*

In legătură cu proba de armă liberă vreau să remarc două lucruri. In primul rînd faptul că la poziția în genunchi pe locul doi s-a clasat tînăra trăgătoare I. Zvonevski, cu 389 puncte, care a concurat în echipa de băieți a asociației Dinamo. Prin rezultatul obținut ea a întrecut o serie de sportivi fruntași printre care C. Antonescu, I. Sîrbu, N. Cojocaru și alții. In al doilea rînd, un fapt de asemenea îmbucurător: la totalul celor trei probe, un număr de 9 trăgători au trecut de 1140 puncte, lucru care nu s-a mai întîmplat și care ne arată saltul calitativ înregistrat de către majoritatea trăgătorilor fruntași.

Din păcate nu se pot spune lucruri prea bune despre desfășurarea probei de 50 focuri de skeet (talere aruncate din turn). La această probă, S Țuculescu (Avîntul) a ocupat primul loc cu 39 talere lovite. Rezultatul este foarte slab.

In ceea ce privește probele desfășurate în ziua a doua vreau să remarc doar performanțele obținute de I. Moscu (Fl. Roșie), la proba feminină de armă liberă 3×40 focuri pozițiile în genunchi și culcat (391 și respectiv 397 puncte).

In ultima zi a concursului, rezultate foarte bune s-au înregistrat în proba de 60 focuri culcat, unde trăgătorul Cristea Marin (Voința Or. Stalin) a reușit să treacă peste vechiul record R.P.R. realizînd 598 puncte.

Această performanță îl situează printre cei mai buni trăgători la această poziție.

In cadrul probei de talere, pentru prima dată s-a tras cu muniție de fabricație romînească și care a dat rezultate la fel de bune ca și cea de import. *Antrenamentul slab pe care îl au trăgătorii la această probă a făcut însă ca rezultatele să nu fie încă cele scontate. Pe primul loc s-au clasat Gh. Florescu (Flacăra) cu 89 talere lovite.*

Lupta pentru cucerirea victoriei pe echipe s-a încheiat în favoarea formației Casei Centrale a Armatei, urmată de Dinamo, Progresul, Voința și celelalte.

Nu vreau să vorbesc despre importanța concursurilor pentru noi; este cunoscută — și această competiție a dovedit aceasta. Tocmai de aceea consider necesar ca Comisia centrală de tir, asociațiile, să organizeze cît mai des asemenea concursuri. Și încă ceva: LA ACESTE COMPETIȚII ASOCIAȚIILE SĂ ANTRENEZE CIT MAI MULȚI SPORTIVI.

H. HERȘCOVICI
maestru al sportului

Fotografia noastră a surprins-o pe cunoscuta sportivă I. Moscu în timpul desfășurării concursului de armă liberă, poziția culcat.

V. SMÎSLOV VIITORUL ADVERSAR AL CAMPIONULUI LUMII

Turneul candidaților la campionatul mondial de șah de la Amsterdam a luat sfîrșit cu o strălucită victorie a marelui maestru sovietic Vasili Smîslov.

La începutul anului viitor Smîslov urmează să se întîlnească pentru a doua oară consecutiv cu cel care de 9 ani deține titlul suprem, Mihail Botvinik.

Actualul succes ca și meciul pentru titlul suprem terminat la egalitate cu Botvinik în 1954, categorica victorie de la celălalt turneu al candidaților (Zürich), sau locul 2 la campionatul mondial din 1948, reprezintă o performanță rar întîlnită, care îl califică pe Smîslov ca cel mai indicat pretendent la titlul de campion mondial.

S-au adeverit cuvintele marelui maestru iugoslav Milan Vidmar, arbitrul campionatului mondial din 1948, care încă atunci a spus: „...jocul lui mi-a amintit de Cigorin. Smîslov este fără îndoială un mare talent. Noul campion al lumii o să aibă desigur mult de furcă cu el. Smîslov are toate șansele să devină un concurent foarte serios al lui Botvinik".

In vîrstă numai de 35 de ani (cu 10 ani mai tînăr decît viitorul său adversar)", V. Smîslov este reprezentantul tinerei generații de șahiști sovietici educați în școlile și casele de pionieri. Titlul de maestru și campion al Moscovei l-a cucerit pe cînd avea doar 17 ani, iar la 19 ani i s-a acordat cel de mare maestru.

Talentul său multilateral înclinat și spre muzică — în special canto — și-a găsit consacrarea definitivă în minunatul joc al celor 64 pătrate, în care s-a dovedit un desăvîrșit artist — creator.

In căutarea lucrurilor noi el a adus multe idei interesante, îmbogățind teoria șahului atît în ceea ce privește deschiderile cît și finalurile pe care le conduce cu o rară virtuozitate.

Cunoscîndu-i îndîrjirea în luptă și puterea de voință, dorința de a cîștiga și deosebitele-i calități putem afirma că surprinderea nu ne va fi mare dacă în anul ce vine va trebui să-i publicăm fotografia încununată de laurii supremului titlu.

Iată-l pe marele maestru Vasili Smîslov, în fața televiziunii elvețiene, interpretînd prologul operei „Paiațe" de Leoncavallo, acompaniat la pian de marele maestru Taimanov, actualul campion al Uniunii Sovietice.

A. ROZEANU despre jucătorii chinezi

Jucătorii romîni de tenis de masă și-au încheiat turneul întreprins în R. P. Chineză susținînd la 6 mai o ultimă întîlnire în orașul Pekin pe care au cîștigat-o cu 7—1.

La sfîrșitul întîlnirii Angelica Rozeanu a făcut următoarea declarație reprezentanților presei: „Jucătorii din R. P. Chineză vor avea șanse serioase la viitoarele campionate mondiale ce vor avea loc în anul 1957 la Stockholm. După campionatele mondiale de la Tokio și recentul turneu din R. P. Chineză pot să afirm că jucătorii chinezi posedă o tehnică înaltă însă le lipsește experiența competițională internațională. Membrii echipei R.P.R. sînt încîntați de turneul întreprins în R. P. Chineză. Peste tot am fost întîmpinați cu multă căldură. Sîntem impresionați de uriașa dezvoltare a sportului în R. P. Chineză".

Progresul C.P.C.S.—Locomotiva Constanța 4-2

Remarcabile calități puse în valoare

De cîteva minute, jucătorii ambelor echipe (Progresul C.P.C.S., Locomotiva Constanța) își făceau obișnuita încălzire pe terenul din spatele tribunelor stadionului Republicii. O disproporție foarte mare, ca fizic, făcea pe mulți să creadă că tinerii fotbaliști ai echipei Progresul C.P.C.S. nu vor rezista „asalturilor" constănțenilor, mai dezvoltați, mai rutinați și, în plus, deciși să obțină un rezultat bun (așa cum ne-a declarat antrenorul Humis) pentru a se menține în plutonul fruntaș al categoriei B. seria a II-a.

După ce arbitrul Handelman — a cărui competență este foarte îndoielnică (a apreciat greșit ofsaid-urile, decizii în compensații, faulturi clare nesancționate etc., etc.) a fluierat sfîrșitul jocului, publicul spectator și-a manifestat simpatia față de tinerii fotbaliști bucureșteni și firește, dezaprobarea pentru jocul lipsit de orizont al Locomotivei Constanța.

Jocul dintre echipele Progresul C.P.C.S. și Locomotiva Constanța a prilejuit o întrecere sportivă admirabilă, a oferit un fotbal de foarte bună calitate de-a lungul celor 90 minute. Firește nu toți cei 22 fotbaliști au contribuit la calitatea spectacolului. De data aceasta, cei care merită felicitări călduroase sînt tinerii de la Progresul C.P.C.S. care la ora actuală alcătuiesc o echipă tînără dar cu o matură concepție de joc, și, de asemenea, fără îndoială și antrenorul Augustin Botescu. Incepînd cu portarul Cîmpeanu și terminînd cu extrema stîngă Văcaru, tînărul „11" al Progresului C.P.C.S. a dovedit că știe să joace un fotbal modern, să conducă în viteză balonul, fără să-l păstreze inutil la jucător. In plus ei știu să folosească driblingul atunci cînd jocul îl cere, să tragă puternic și din orice poziție la poartă. Personal, am apreciat întreaga echipă, dar mai cu seamă pe cîțiva fotbaliști care au lăsat o impresie deosebită. Greavu — fundaș stîng — un tînăr de 17 ani, a demonstrat un bun joc de cap, o detentă remarcabilă. Schweilinger, stoper, este sigur la săriturile înalte, distribuie de multe ori mingi precise. Creator a fost jocul lui Mihăilescu. Impetuos în atac, activ în apărare, cu un șut foarte puternic și precis, tînărul mijlocaș are toate condițiile pentru a ajunge (muncind conștiincios și pe viitor) un jucător de valoare. Cărui spectator nu i-a plăcut jocul lui Mateianu? Un centru, astăzi, trebuie să fie principalul realizator — îi spunea antrenorul Botescu, înainte de meci. Mateianu a fost un „elev" ascultător. A înscris două goluri, tocmai atunci cînd echipa era condusă cu 1-2

Așa cum începuse campionatul anul acesta, Locomotiva Constanța dădea impresia că pornește hotărîtă „la drum" pentru a reveni în categoria din care anul trecut a plecat. Mulți spectatori s-au întrebat duminică pe bună dreptate: cum au învins constănțenii în prima etapă a actualului campionat cu un scor atît de categoric: 7-0? A fost echipa Dinamo Bîrlad atît de slabă sau constănțenii au prestat atunci un joc de înalt nivel? E firească întrebarea. Locomotiva Constanța a pierdut duminică în fața unei echipe mult mai tinere cu un scor sever. Georgescu, portarul constănțean, a scos de patru ori balonul din plasă. Echipa desfășoară atacuri la întîmplare, negîndite. Nu există o concepție de joc precisă, cel puțin în jocul de duminică. Constănțenii au jucat de foarte multe ori balonul pe sus, cu toate că bătea un vînt puternic. Oare antrenorul Humis n-a putut sezisa această defecțiune? La acest capitol fotbaliștii de la Progresul C.P.C.S. au oferit „o lecție" din care și constănțenii au de învățat. Oaspeții nu luptau pentru cucerirea balonului deși puteau s-o facă, fiind mai robuști. Nici pasele n-au fost precise. Fundașii preferau să degajeze tare, înainte, gîndind că astfel îndepărtează pericolul. Dar acesta, de regulă capricios, nu se îndepărta. Dimpotrivă, din două, trei pase precise, Buzeșan, Jenei, Mihăilescu și ceilalți coechipieri ai Progresului C.P.C.S., făceau ca balonul să se afle din nou în „spațiul periculos". Aci, fantezia creatoare a lui Mateianu, Dumitrescu, Văcaru își spunea cuvîntul.

Față de jocul prestat duminică, constănțenii trebuie să gîndească foarte serios la comportarea lor viitoare. Un lucru e clar de pe acum: categoria în care activează ei este dificilă. Nimeni nu-i va putea promova într-o categorie superioară pînă nu practică un fotbal de calitate, vădit, firește, prin rezultate concludente.

R. CALARAȘANU

SPECTATORII VĂD DAR...

Jucătorii de la Progresul C.P.C.S. au marcat încă un gol. Au ținut seama de...

NU TOTUL

...Sfaturile antrenorului Botescu sînt ascultate cu multă atenție. Ca dovadă, priviți acest instantaneu luat la cîteva minute înainte de începerea meciului, în cabină.

Foto D. F. DUMITRU

Un joc modest

Locomotiva București—Dinamo Sofia 1—0

Șutul extrem de puternic al lui Georgescu în min. 50 a pecetluit rezultatul întîlnirii internaționale de fotbal dintre Locomotiva București și Dinamo Sofia. Victoria bucureștenilor este meritată. Jocul dintre cele două formații a însemnat o luptă epuizantă, deseori foarte dură (la care au contribuit ambele echipe), o luptă pentru victorie, specifică unui joc de campionat. In prima repriză bulgarii domină, dar nu reușesc să concretizeze superioritatea în cîmp. In schimb, în partea a doua a jocului, ceferiștii sînt aceia care presează insistent poarta lui Dervenski. In general despre această partidă nu se poate spune că a satisfăcut. Au existat greșeli și de o parte și de alta. Oaspeții „se pierdeau" regulat la marginea careului de 16 m. Jucătorii noștri combinau deseori fără folos, trimiteau pase care erau interceptate cu ușurință de fotbaliștii bulgari. In fața porții însă, au fost mai periculoși.

Arbitrul jocului T. Firan a fost nevoit să intervină deseori pentru a tempera „zelul" fotbaliștilor celor două echipe. Durități nepermise au existat din ambele părți. In plus trebuie înfierat gestul nesportiv al lui Seredai care și-a insultat adversarul, după ce acesta îl faultase.

Flacăra Ploești—Progresul București 2—0 (1—0)

Luni după amiază s-a disputat pe stadionul Republicii în prezența a peste 30.000 de spectatori întîlnirea restanță de fotbal din cadrul campionatului categoriei A. dintre echipele Progresul București și Flacăra Ploești. Echipa ploeșteană a dominat majoritatea timpului obținînd o meritată victorie cu scorul de 2-0 (1-0). Cele două puncte au fost realizate de interul stînga A. Munteanu.

(Agerpres)

Pe scurt!

● *Sportiva engleză Thelma Hopkins a stabilit un nou record mondial la proba de săritură în înălțime cu performanța de 1,74 m. Vechiul record era de 1,73 m. și aparținea atletei sovietice Alexandra Ciudina.*

● Luni seara a sosit în Capitală cunoscuta echipă engleză de rugbi „Harlequin" din Londra care va susține două întîlniri prietenești în compania rugbiștilor romîni. Sportivii englezi întorc vizita făcută anul trecut în Marea Britanie de echipa selecționată a orașului București. Din echipa „Harlequin" fac parte numeroși jucători selecționați în repetate rînduri în echipele reprezentative ale Angliei, Scoției și Țării Galilor.

Pe aeroportul Băneasa sportivii englezi au fost salutați de reprezentanți ai Comitetului pentru cultură fizică și sport, membri ai Comisiei centrale de rugbi și numeroși rugbiști bucureșteni.

● **CICLISM.** Ultima etapă a competiției cicliste „Cupa Recolta" desfășurată pe traseul București-Găești-București (130 km.) a fost cîștigată de reprezentantul asociației C.C.A., I. Constantinescu. In clasamentul general al competiției pe primul loc s-a clasat dinamovistul Ștefan Ștefu. Pe echipe, victoria a revenit reprezentanților asociației Dinamo.

● **FOTBAL.** In Campionatul categoriei A de fotbal s-au mai înregistrat duminică următoarele rezultate: C.C.A.-Dinamo Bacău 8-0 (5-0). Flamura Roșie Arad-Știința Cluj 4-0 (2-0); Progresul Oradea-Dinamo București 1-0 (1-0); Dinamo Orașul Stalin-Minerul Petroșani 2-1 (2-1).

In clasament conduce echipa C.C.A. care totalizează 11 puncte din 6 partide susținute, urmată de echipa Flamura Roșie cu 10 puncte realizate din același număr de meciuri.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secția scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52